Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1473 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 19 ianuarie 1954

In numărul de azi:

Adunările generale de bilanț din gospodăriile agricole colective

In toate gospodăriile agricole colective din țara noastră se desfășoară adunările generale de bilanț pe anul 1953. Succesele obținute de colectiviști în anul 1953 sunt mai mari decât în anii trecuți. Ele umplu de mândrie inimile oamenilor muncii și întăresc încrederea țăranilor muncitori în gospodăria colectivă.

Hotărîrile Plenarei lărgite din 19—20 august 1953 a C.C. al P.M.R., ca și hotărîrile din toamna anului 1953 ale partidului și guvernului privitoare la creșterea producției agricole și zootehnice, au ajutat nemăsurat de mult pe colectiviști să dezvolte succesele obținute, să obțină realizări tot mai mari.

Cu ajutorul partidului și guvernului, gospodăriile colective s'au întărit din punct de vedere economico-organizatoric, au devenit gospodării dezvoltate multilateral. In toate ramurile de producție, aplicarea metodelor înaintate agrotehnice sau zootehnice, precum și mecanizarea principalelor lucrări au dus la rezultate deosebit de bune. In marea majoritate a gospodăriilor colective s'au obținut în anul 1953 recolte care întrec cu mult realizările obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Gospodăria colectivă din comuna Slobozia-Mândra, regiunea București — de pildă — a obținut la grâu peste 4.000 kg la hectar. Gospodăria agricolă colectivă din Viile Dejului, regiunea Cluj, a obținut peste 3.500 kg orz la hectar. Realizări asemănătoare au obținut și gospodăriile colective „Filimon Sârbu" din Călărașii Vechi, regiunea București, „Donca Simo" din comuna Platonești, regiunea Constanța și multe altele.

In multe gospodării agricole colective s'au cultivat suprafețe mari de teren cu legume și zarzavaturi. In gospodăria agricolă colectivă din Palazul Mare, regiunea Constanța, de pildă, au fost însămânțate cu legume și zarzavaturi aproape 50 de hectare, care au adus venituri însemnate colectiviștilor.

Creșterea animalelor este una dintre preocupările centrale ale colectiviștilor. Gospodăria agricolă colectivă din Laslea, regiunea Stalin. Ea a obținut anul trecut din sectorul zootehnic, un venit de 126.690 lei. In urma adoptării legii cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor, în anii 1954—1956, în R.P.R. va spori ajutorul acordat gospodăriilor colective în acest domeniu, pentru obținerea unui număr cât mai mare de animale și păsări, cu o înaltă productivitate.

Producția mare obținută de către gospodăriile colective în toate sectoarele a dus la creșterea bunei stări a colectiviștilor și a stimulat gospodăriile personale ale acestora. In gospodării agricole colective ca cea din Jeica, regiunea Cluj, gospodăria personală a fiecărui colectivist s'a întărit. Mai fiecare colectivist are acum câte 2 porci, păsări și stupi de albine. Totodată, producția îmbelșugată a determinat și valoarea mare a zilei-muncă. In gospodăria colectivă din Platonești regiunea Constanța, pentru fiecare zi-muncă a revenit numai grâu 7.580 kg. în afară de diferite alte produse și bani.

Odată cu creșterea avutului obștesc și a bunei stări a colectiviștilor, realizările gospodăriilor colective contribuie la îmbunătățirea aprovizionării orașelor cu produse agroalimentare și a industriei cu materii prime agricole. Gospodăria colectivă din Borș-Oradea a valorificat prin cooperativă sau la piața liberă o mare cantitate de legume și zarzavaturi, obținând pe această cale un venit de aproximativ 500.000 lei.

Bilanțul activității gospodăriilor agricole colective e necesar să scoată în evidență căile prin care s'au obținut realizările precum și mijloacele de înlăturare a lipsurilor care mai există în gospodărie.

Adunările generale de bilanț trebue să scoată în evidență faptul că în gospodăriile colective cresc astăzi oameni noi care au învățat să conducă cu pricepere treburile gospodăriei colective, ale unei brigăzi, ale unui sector de muncă.

Acolo unde a existat un colectiv unit, unde colectiviștii au muncit cu tragere de inimă, gospodăria și treburile merg mai bine. Forța colectivului a devenit de neînvins în fața greutăților de orice fel. Gospodăria agricolă colectivă a devenit un viu exemplu în fața țăranilor muncitori, prin rezultatele superioare pe care le-a obținut, în comparație cu gospodăriile individuale.

Indeplinirea planului în toate sectoarele de muncă depinde în mare măsură de participarea regulată a membrilor gospodăriei la toate muncile, de contribuția conștiincioasă a acestora în ramura în care muncesc.

Acolo unde statutul model al gospodăriilor colective a fost cu strictețe respectat, activitatea gospodăriei colective a fost roditoare și colectiviștii mulțumiți de munca și rezultatele lor. Nerespectarea statutului gospodăriei colective — dimpotrivă — poate duce la efecte nefavorabile. De aceea în aceste adunări colectiviștii trebue să facă analiza activității lor ca și a consiliului de conducere în lumina prevederilor statutului model.

Adunările generale de bilanț vor scoate la iveală care a fost contribuția tineretului la munca pentru întărirea continuă a gospodăriei. Este un bun prilej pentru utemiștii și tinerii colectiviști de a analiza felul în care au participat la îndeplinirea sarcinilor de plan, aportul lor la sporirea și păstrarea avutului obștesc ș.a.m.d.

Utemiștii au datoria de a participa activ la discuțiile care au loc în adunările generale de bilanț. Combaterea de către utemiști a atitudinii de nepăsare față de avutul obștesc, față de indisciplina unor membri sau a oricărei încălcări a statutului model al gospodăriei colective, va aduce un aport serios la îmbunătățirea muncii. De aceea organizațiile de bază U.T.M. trebue să popularizeze pe larg adunările de bilanț și scopul lor în rândurile utemiștilor.

Adunările generale de bilanț, prin hotărîrile pe care le vor adopta, vor constitui un îndrumar prețios pentru îmbunătățirea muncii în gospodăriile agricole colective, pentru întărirea lor din punct de vedere economic și organizatoric. După adunările generale, organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective vor continua munca politică în rândurile utemiștilor și tinerilor, pentru a-i antrena la îndeplinirea hotărîrilor luate.

Din partea comitetelor regionale și raionale U.T.M. se cere în această perioadă o îndrumare mai atentă a organizațiilor de bază U.T.M. din gospodăriile colective. Această îndrumare să țintească mai ales participarea utemiștilor, cu toate forțele lor, la rezolvarea problemelor și la îndeplinirea sarcinilor urgente ale gospodăriei. Utemiștii trebue să dea dovadă de mult spirit de inițiativă și de muncă susținută în toate ramurile în care ei muncesc: la creșterea vitelor, păsărilor, la repararea uneltelor, la pregătirea pentru campania de însămânțări etc. Conștiinciozitatea și dragostea pentru munca pe care o îndeplinesc trebue să călăuzească neîncetat pe utemiști în toate acțiunile lor.

Numai prin dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective poate fi sporit venitul obștesc, poate fi ridicat nivelul de viață al fiecărui colectivist — iată ideea care trebue să călăuzească pe fiecare utemist și tânăr membru în gospodăria agricolă colectivă.

Organizațiile de bază U.T.M. trebue să fie un sprijin puternic al consiliilor de conducere din gospodăriile colective. Sub conducerea organizațiilor de partid, ele au datoria să lupte pentru educarea comunistă a tineretului, astfel ca tinerii să poată munci tot mai rodnic pentru înflorirea gospodăriei colective, pentu bunăstarea colectiviștilor și a întregului popor muncitor.

Adunarea festivă cu ocazia sărbătoririi celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia

Cu ocazia sărbătoririi celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia, Consiliul General A.R.L.U.S. a organizat luni după amiază o adunare festivă în sala Casei Prieteniei Româno-Sovietice.

La adunare au participat reprezentanți ai vieții publice, ai vieții științifice și culturale și numeroși oameni ai muncii din Capitală.

Au participat reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Adunarea a fost deschisă de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului.

A luat cuvântul academicianul P. Constantinescu-Iași, care a vorbit despre „Aniversarea a 300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia, o mare sărbătoare a popoarelor din U.R.S.S.".

Poporul ucrainian și toate popoarele Uniunii Sovietice — a subliniat printre altele vorbitorul — sărbătoresc aniversarea a 300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia, în condițiile unei înfloriri nemaivăzute a Statului Sovietic multinațional, ale unor mari succese ale întregului lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Oamenii muncii din patria noastră salută cu bucurie aniversarea a 300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia, măreața sărbătoare națională a popoarelor sovietice.

Expunerea a fost urmărită cu un deosebit interes de numeroasa asistență.

Asemenea adunări au avut loc în întreaga țară. (Agerpres).

De pe cuprinsul patriei noastre

Succesele ceferiștilor

In cursul anului trecut, oamenii muncii dela calea ferată au obținut importante succese. Numeroase unități de mișcare, tracțiune, întreținere, construcții, ateliere, lucrează încă de mult timp în contul anului 1954.

Străduințele pe care ceferiștii le-au depus în întrecerea socialistă, în vederea sporirii capacității de transport, le-au fost întregite de însușirea experienței și de aplicarea metodelor înaintate de lucru ale feroviarilor sovietici.

In unitățile de pe cuprinsul regionalei C.F.R. Craiova — de pildă — numărul echipelor de locomotivă antrenate la sfârșitul anului 1953 în mișcarea ciacintistă, a crescut de patru ori, iar numărul trenurilor remorcate în trepte, a fost de peste două ori mai mare față de cel realizat la începutul anului 1953.

O mare extindere a luat aplicarea metodelor sovietice Vasușin, Udolov, Clavdia Beranovskaia și altele.

In unitățile regionale C.F.R. Iași metoda gospodăririi chibzuite a locomotivei s'a extins până la sfârșitul anului în patru depouri. De aproape opt ori a crescut numărul ceferiștilor din mișcare care folosesc metoda Crasnov-Cojuhari, iar metoda Voroșin a cuprins un număr de peste trei ori mai mare de ceferiști față de luna ianuarie 1953.

Cu ajutorul experienței și metodelor de lucru sovietice, un număr tot mai mare de muncitori și tehnicieni au obținut însemnate realizări, care le-au adus înaltul titlu de stahanovist. Dela 1165 stahanoviști confirmați în unitățile căilor ferate în luna ianuarie a anului trecut, numărul acestora s'a ridicat la sfârșitul anului 1953 la 3.592. Numărului brigăzilor stahanoviste existente la începutul anului i s'au mai adăugat încă 100 iar numărul fruntașilor în producție a crescut la sfârșitul anului, de aproape două ori.

Cele 97 școli stahanoviste și 53 școli pentru stahanoviști, care au funcționat în unitățile căilor ferate au fost frecventate de peste 2.600 cursanți.

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară în regiunea Ploești

Pe întreg cuprinsul regiunii Ploești se fac intense pregătiri pentru buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară. Aproape în fiecare sat au luat ființă centre pentru repararea uneltelor și mașinilor agricole.

Cu multă însuflețire muncesc, antrenați în întrecerea socialistă, tractoriștii dela S.M.T. Bărcănești care, până în seara zilei de 14 ianuarie au reparat 8 tractoare, 29 de grape, 6 pluguri, 2 semănători și altele pe care le-au adăpostit în remize. Organizarea brigăzilor de reparare a tractoarelor după metoda Bugacev a făcut ca zilnic norma de lucru la repararea mașinilor să fie depășită cu 30—50 la sută. Brigada nr. 2 a obținut o depășire de 30 la sută a normei la reparatul tractoarelor și plugurilor pentru tractoare evidențiindu-se în mod deosebit Vasile Corbu, responsabilul brigăzii, Ion Marcu, Nicolae Serghei, și alți membri ai brigăzii. Brigada de mecanici nr. 8, condusă de Vasile Dima, obține succese însemnate, executând reparații de bună calitate.

Membrii gospodăriei agricole colective „Zorile socialismului" din Filipeștii de Pădure, în dorința de a obține anul acesta o producție sporită la hectar, au luat din timp măsuri pentru repararea în bune condițiuni a uneltelor defectate în cursul anului trecut, precum și pentru adăpostirea lor în remize special construite. Până în seara zilei de 14 ianuarie au fost reparate 5 pluguri și 2 grape. S'au evidențiat la repararea acestor unelte fierarii Dumitru Ciobanu și Alexandru Știr.

La cele 2 centre de reparat unelte din comuna Săhățeni, raionul Mizil, se muncește de zor. Cu sprijinul sfatului popular comunal, aceste două centre sunt bine organizate, fiind în același timp bine aprovizionate de cooperativa sătească, cu cărbuni și alte materiale, necesare reparațiilor. Până la 14 ianuarie au fost reparate aici 78 de pluguri, 23 grape, și alte unelte agricole ale țăranilor muncitori din comună. Printre țăranii muncitori care și-au terminat în întregime reparațiile uneltelor agricole sunt: Dumitru Radoi, Gh. Borborici și Ion N. Lungu.

Cu prilejul comemorării lui V. I. Lenin

Eri după amiază a avut loc ședința de comemorare a 30 de ani dela moartea marelui corifeu al științei V. I. Lenin, organizată de Institutul de Filosofie al Academiei R.P.R. în sala Academiei R.P.R. din Str. Generalissimul Stalin nr. 1.

Ședința a fost deschisă de tov. prof. Ionescu-Gulian, director adjunct al Institutului care a vorbit despre: „Viața genialului corifeu al științei — V. I. Lenin".

Au urmat comunicările: „Invățătura leninistă despre transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă, călăuză în lupta partidului nostru pentru făurirea regimului de democrație populară", prezentată de tov. Gr. Smeu; „Făurirea Partidului Comunist din România — victoria leninismului asupra oportunismului din țara noastră", prezentată de tov. E. Rodan; „Importanța învățăturii leniniste despre stat pentru făurirea și întărirea statului nostru de democrație populară", prezentată de tov. Alexandru Molnár.

La ședință au participat colaboratori științifici ai Institutului de Filosofie, profesori și studenți dela facultățile de filosofie a Universității „C. I. Parhon", etc.

Luni după amiază, la Casa Oamenilor de Știință din București a avut loc ședința organizată de Institutul de Cercetări Economice al Academiei R.P.R. pentru comemorarea a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin.

La ședință au participat colaboratori științifici ai Institutului, profesori și studenți dela I.S.E.P., economiști dela diferite instituții, etc.

Tov. Cornel Sabin, director adjunct al Institutului, a deschis ședința cu referatul: „Viața și opera marelui Lenin".

Au urmat comunicările: „Invățătura leninistă cu privire la industrializarea socialistă și importanța ei pentru dezvoltarea industriei în țara noastră", prezentată de tov. Vasile Spiridon și Gr. Coclan; „V. I. Lenin despre subordonarea aparatului de stat capitalist față de monopolurile capitaliste" prezentată de tov. Constanța Bogdan; „Invățătura leninistă despre noua atitudine față de muncă ca unul din factorii principali ai creșterii productivității muncii în opera de construire a socialismului", prezentată de tov. Constantin Grigorescu și R. Văleanu. (Agerpres).

Radioficarea unui șantier zootehnic

Cu câteva zile în urmă, electricianul utemist Mândruț Aurel, sprijinit de un grup de tineri, a pornit acțiunea de radioficare a șantierului zootehnic din Sântandrei, regiunea Timișoara. Printre inițiatori se afla și utemistul Bejenariu Ioan, secretarul organizației de bază U.T.M. Ei au ridicat stâlpi și au instalat 30 de difuzoare în curtea șantierului, în cantină și dormitoare.

Viața îngrijitorilor de vite devine astfel mai frumoasă și mai plăcută. Aceiași tineri au pus în funcțiune la grajdurile de vite un aburificator care folosește la încălzirea hranei.

Colectivul gospodăriei agricole de stat din Sântandrei luptă pentru continua ridicare a condițiilor lor de trai.

ISACOV SVETISLAV
corespondentul „Scânteii tineretului" pentru regiunea Timișoara

„Ziua instructorului de pionieri"

A trecut o lună de zile decând comitetul orășenesc U.T.M. București și cabinetul activului de pionieri dela Palatul Pionierilor a organizat pentru prima dată după exemplul comsomolului „Ziua instructorului de pionieri".

In programul alcătuit atunci s'a prevăzut ca instructorii de pionieri din capitală să se întâlnească în cadrul acestor zile, cu diferiți compozitori, artiști și scriitori, să vizioneze diferite spectacole de teatru și operă.

La inițiativa comitetului orășenesc U.T.M. București și a cabinetului activului de pionieri dela Palatul Pionierilor, actorii utemiști dela Teatrul Național „I.L. Caragiale" au hotărît ca peste programul de spectacole, în orele lor libere să ofere instructorilor de pionieri din Capitală un spectacol special.

Fiind sprijiniți de către organizația de partid și direcțiunea teatrului actorii utemiști au prezentat acest spectacol sâmbătă 16 ianuarie a.c.

Inainte de începerea spectacolului tovarășul Anania Mierloiu, secretar al Comitetului Orășenesc U.T.M. București a vorbit instructorilor de pionieri care se găseau în sală despre ajutorul prețios pe care-l pot primi vizionând acest spectacol.

Actorul Marin Cojan, secretarul organizației de bază U.T.M. dela Teatrul Național „I. L. Caragiale" a prezentat apoi instructorilor, spectacolul „Viață nouă" realizat după monumentala operă pedagogică a lui A. S. Macarenco „Poemul pedagogic" precum și personagiile principale.

Spectacolul a plăcut mult. Prezentarea lui a adus o mulțime de lucruri noi și interesante în fața instructorilor de pionieri.

Felul în care a fost interpretat rolul lui Macarenco a arătat și mai mult instructorilor de pionieri felul cum trebue să fie un adevărat pedagog.

La terminarea spectacolului instructorii de pionieri au mulțumit călduros întregului colectiv al Teatrului Național „I.L. Caragiale" pentru minunatul spectacol oferit special pentru ei.

Foloasele contractării

Prin satul Berbești din raionul Sighet, un sat de mărime mijlocie dar cu locuitori gospodari de neîntrecut treceau vreo patru țărani muncitori, ducând de lanț fiecare dintre ei câte doi boi la centrul de colectare și achiziționare de animale din Sighet. Fețele lor erau surâzătoare știind că doar peste puțin timp răsplata muncii lor se va vedea.

La centru primul care și-a pus boii la cântar, a fost țăranul muncitor Rodnic Gheorghe... Greutate 1.490 kgr. se auzi vocea achizitorului. Țăranul Rodnic Gheorghe a obținut un spor de peste 185 kgr. carne deaceea boii lui au fost primiți în calitate de extra grasă, iar kilogramul de carne a fost plătit cu 4,50 lei.

Datorită sporului mare pe care l-a obținut el a mai primit un spor în bani de 20 la sută, 400 kgr. porumb la preț de stat, reducerea cotei de carne pe anul curent cu 97 kgr., trei kilograme talpă, 7 fuse de piele din care se poate confecționa o pereche de cizme, și 4,50 kgr. bumbac. Din banii primiți el poate acum să-și cumpere încă o pereche de boi pe care s'o contracteze și să facă și alte cumpărături.

Corespondent
VASILE OANȚA

O nouă gospodărie agricolă colectivă

Mergând pe calea vieții noi, îmbelșugate și fericite, 21 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii din comuna Teluș, raionul Alba, s'au unit în gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie".

Cu ajutorul mașinilor și tractoarelor puse la dispoziție de stat prin S.M.T.-uri și aplicând pe scară largă metodele agrotehnice avansate, membrii noii gospodării colective vor putea obține recolte sporite.

La consfătuirea gospodăriei, țăranii muncitori Gavril Borza, Mihai Milea, Matei Adalbert și alții și-au luat angajamentul să depună toate eforturile pentru a întări gospodăria lor colectivă, să îngrijească atent animalele de muncă și producție, să apere și să dezvolte proprietatea obștească a gospodăriei.

La această mare sărbătoare a colectiviștilor din comuna Teiuș au participat numeroși colectiviști din satele și comunele apropiate, precum și țărani muncitori din comunele Cistelu și Căpud.

O piesă despre adolescența lui Lenin

— Incepem repetiția — anunță unul dintre regizorii spectacolului „Familia" care se pune în scenă la Studioul actorului de film „Constantin Nottara". Cortina se dă înlături iar pe scenă în fața noastră, se află acum Lenin în tinerețe, înflăcărat și plin de pasiune, discutând aprins cu fratele său Alexandr.

Piesa „Familia" de I. Popov pe care o interpretează colectivul teatrului, vorbește despre tinerețea lui Vladimir Ilici Lenin, despre familia în care el a crescut și s'a dezvoltat, despre epoca de frământări revoluționare prin care trecea Rusia la sfârșitul secolului trecut. Acțiunea piesei cuprinzând anii 1886—1897, pune în lumină formarea personalității marelui Lenin, maturizarea lui în focul avântului revoluționar din Rusia de atunci.

Pentru ca spectatorul să pătrundă întregul conținut de idei al piesei, colectivului care a avut sarcina să-l pună în valoare i-a revenit o muncă grea și plină de răspundere. Discutând cu interpreții piesei, cu regizorii, înțelegi că întreg colectivul a fost antrenat într'o temeinică activitate creatoare, lucrându-se cu un entuziasm deosebit la realizarea spectacolului.

— Ne-am întâlnit pentru prima oară la masa de lucru la începutul lunii octombrie. Atunci s'a fixat distribuția și pentru fiecare dintre noi a început munca de studiu a epocii, de pătrundere, de cunoaștere a personagiilor — povestește tovarășa Sorana Coroamă, unul dintre regizori.

Tânărul actor Stamate Popescu, care a absolvit anul trecut Institutul de Teatru, ne-a povestit — când repetiția a luat sfârșit — că a muncit cu o pasiune neasemuită, cu un interes deosebit la redarea figurii lui Lenin tânăr.

„Am studiat cu cea mai mare atenție — ne spune el — scurta biografie a lui Lenin, am studiat lucrări și amintiri despre Lenin și m'am gândit îndelung asupra operelor pe care marele Lenin le-a scris, căutând să le pătrund cât mai în adâncime conținutul. Apoi studiul a trecut asupra fizionomiei lui Lenin în perioada când se petrece acțiunea. Chiar și pentru un actor cu o mare experiență ar fi fost desigur un lucru greu de a găsi ceeace era specific în mișcările lui Lenin, în privirea lui, în felul lui de a vorbi — [illegible] mi-te pentru mine care sunt la al [illegible] al treilea rol pe care-l interpretez [illegible] mea. Filmele închinate lui Lenin mi-au fost de mare ajutor; totuși pentru a-mi forma o viziune clară asupra tânărului Lenin a trebuit să treacă o perioadă destul de lungă de timp.

Și acum mai am încă după părerea mea o seamă de lacune. De pildă, un moment la care am lucrat foarte mult și de care încă nu sunt mulțumit, este acela al discuției din primul act cu Alexandr. Nu am reușit să am naturalețea și simplitatea absolut necesară".

Luminoasa figură a mamei lui Lenin, Maria Alexandrovna Ulianova, este întruchipată pe scena teatrului „C. Nottara" de artista emerită Marietta Sadova. Ea vorbește cu pasiune cât de mult și-a dorit să interpreteze acest rol. „De mulți ani doresc să aduc pe scenă chipul mamei din romanul lui Gorchi. In mama lui Lenin am găsit trăsături comune cu acelea ale eroinei lui Gorchi; amândouă reprezintă chipul femeii ruse devotate și sincere, care înțelege să-și dăruiască întreaga viață unei cauze drepte, care își crește în așa fel copiii, încât să izbândească în lupta pentru fericirea poporului rus".

Munca de documentare pe care a desfășurat-o artista pentru a pătrunde în sufletul Mariei Alexandrovna a fost uriașă. Ea s'a străduit să aducă în fața spectatorilor figura unei femei minunate, înțeleaptă și dreaptă, care trecând peste sentimentele ei de mamă judecă întotdeauna lucrurile în raport cu necesitățile poporului de care ea se simte foarte apropiată. In scena întâlnirii dela închisoare cu fiica ei Ana, artista redă tăria de caracter, bărbăția de care dă dovadă mama lui Lenin în acel moment de grea încercare, când află că fiul ei a fost executat.

„Chipul mamei lui Lenin mi-a fost deosebit de drag — povestește artista — deoarece am găsit în trăsăturile acestei femei o dragoste profundă pentru omul simplu pentru țăranul rus asuprit și batjocorit de regimul țarist. Prin figura Mariei Alexandrovna am căutat să redau întreaga concepție de viață a familiei Ulianovilor".

Legătura cu poporul [illegible]

In piesă apare cu putere legătura lui Lenin încă din copilărie cu oamenii simpli ca pescarul Egor sau ca Nichitici; el a cunoscut încă de mic frământările poporului, durerile și suferințele acestuia. Dorința lui a fost întotdeauna de a-i ajuta pe oamenii sărmani și năpăstuiți, de a le da încredere în forțele și capacitatea lor. Este plină de tâlc scena în care Ilici îi explică mamei sale dece a socotit că este bine să-l ajute pentru examene pe tânărul ciuvaș: Bine mama, închipuește-ți! Venise nenorocitul acela de ciuvaș la liceu, în opinci și în ciorapi de acea lungi, făcuți în casă... Cred că picase deadreptul dela țara. Bine înțeles că profesorii și chiar elevii i-au arătat mai întâi și întâi un nemărginit dispreț... Auzi dumneata, un ciuvaș acolo! Iți dai seama cât l-au jignit pe bietul om în demnitatea lui...! Crede-mă mamă... am căutat să mă [illegible] [illegible]



[illegible]

La gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din Luncani

Intâmplări dela ferme

Ioan Zeicu, îngrijitorul de cai

— Ei iacă, ăştia-s caii noştri — zise Nemet când termină de arătat lui Zeicu Ioan grajdul colectivei.

Tânărul privise lung, în tăcere, caii frumoşi cu gâtul întins şi picioarele subţiri, mânjii mici, bine hrăniţi şi îngrijiţi. De mic copil i-au plăcut caii. De multe ori mergea la păşune, unde păşteau caii sătenilor şi fără multă şovăială sărea pe unul ce-i plăcea mai mult şi o tulea cu el ridicând colbul de pe drum. Pe urmă ce urecheală lua dela săteanul al cărui cal încălecase fără voie.

După vizita asta în grajdul colectivei era decis să meargă la taica-său şi să-i spună:

— Ori te înscrii în colectivă, ori eu plec.

Il ardea inima ca jăratecul după grajdul acesta îngrijit, cu cai aşa de frumoşi. Se şi vedea îngrijitor de cai la colectivă, curăţind grajdul, aducând apă şi apoi... ce-ar mai fi încălecat pe Frunză acela, roibul pag, făcut parcă numai pentru călărie.

Zeicu Ioan se duse acasă amărît. Inainte de a intra deschise uşa grajdului. Se uită la mârţoaga bătrână, cu spinarea încovoiată şi burta atârnând spre pământ apoi trânti furios uşa.

Zilele următoare nu i-a mai dat pace tatălui său.

— Eu plec şi te las, cu gloaba aia. Ăla-i cal... zi şi tu? Vino să vezi cai la colectivă...

Ioan s'a ţinut tare, nu s'a lăsat până ce taica-său n'a intrat în colectivă. A doua zi, după ce a fost aprobată cererea s'a prezentat la lucru.

— Dumneata, tinere, vei lucra în brigada a II-a — îi zise tovarăşul Coman Iuliu, preşedintele. Ioan rămase o clipă nedumerit. Cum, el la brigada de câmp, ce înseamnă asta?

Nu a mai avut timp să spună nimic, fiindcă preşedintele a fost chemat în altă parte. Două zile numai el ştie cum a dus-o. Apoi n'a mai putut răbda şi s'a dus la preşedinte. A început să vorbească şi nu s'a mai oprit până n'a terminat. Şi-a vărsat tot amarul, cum că el intrase în colectivă să îngrijească caii şi munca asta la brigada de câmp nu este de el.

— Bine tinere, păi dece nu mi-ai spus asta mai înainte? Uite, îţi fac pe plac. De azi te trec la cai şi o să ai 8 animale în grijă — i-a zis preşedintele.

— Mi-l daţi şi pe Frunză?

— Ţi-l dăm, dacă vrei neapărat.

Ioan a intrat în grajd val vârtej şi l-a strâns în braţe pe Nemet de i-au pârâit toate oscioarele.

De atunci a trecut mult timp. Acum utemistul Ioan Zeicu face parte din rândurile fruntaşilor îngrijitori de cai ai colectivei din Luncani. S'a învăţat de minune să îngrijească într'un nou fel caii, să le dea de mâncare şi sfeclă, şi ovăz, şi diferite amestecuri. N'a fost uşor la început, dar Zeicu Ioan obişnuit să îngrijească calul aşa cum



făcea taica-său cu mârţoaga lui. Ioan s'a deprins însă până la urmă cu toate. Frunză e tot frumos, fiindcă a fost bine îngrijit. Şi să nu spuneţi la nimeni: câteodată, Ioan îl mai încalecă când e în toane bune şi-i vine să zburde. Mândria lui este însă Fane, care primăvara nu era decât un mânzişor. Iar după cum spune el nu peste mult timp îl va ajunge pe Frunză.

Cu Ioan poţi glumi, poţi să discuţi, poţi să-i spui orice până însă la un anumit punct: până când e vorba de cai, că doar el răspunde pentru animale. El ştie rostul, ştie când trebue să li se dea mâncare, când trebuesc adăpaţi sau ţesălaţi, câte ore de muncă să facă ş.a.m.d. Dacă ai încălcat cumva aceste reguli bine planificate şi drămuite pe ore, ai intrat în bucluc cu Ioan.

Dacă nu credeţi întrebaţi-l pe Valda Ioan, şeful brigăzii dela grădina de zarzavat. El a păţit-o. O parte din caii lui Ioan lucrează la brigada dela grădina de zarzavat. Astă vară, caii au fost aduşi la grajd într'o zi cu o oră întârziere. Au venit asudaţi şi rupţi de oboseală.

Când a văzut aşa ceva, Ioan s'a făcut roşu de furie. S'a repezit la grădina de zarzavat şi l-a luat la rost pe brigadier.

— Nu mai fi furios, Ioane, că nu-i foc, i-a zis brigadierul. Nu i-aş fi obosit, dar trebuia să îndeplinim planul.

La acest răspuns Ioan s'a mâniat şi mai mult.

— Dar ce crezi tu, ce-i calul? Asta n'are plan, numai pătlăgelele tale?...

De atunci s'au învăţat minte cei din brigada de zarzavat şi îşi organizează aşa munca ca să dea caii la timp la grajd. Nu de altceva, dar oamenii îşi zic:

— Mai ştii ce-i în stare Zeicu ăsta să facă pentru caii lui cu plan?

● La grajduri am întâlnit doi crescători de vite. Pe Sany baci, om mai în vârstă, şi pe Nemet Nicolae, un puşti de o şchioapă.

Sany baci şi Nicolae au în primire câte 10 vaci. Ei le îngrijesc, le dau de mâncare şi le mulg. Toată vara, vacile lui Sany baci au dat mai mult lapte. Nicolae rămânea mereu în urma lui. Din această cauză, Sany baci îi necăjea rău de tot pe băiat. In timp ce Nicolae tăcea şi strângea numai din dinţi, înghiţind toate glumele la adresa lui. Visul băiatului era ca odată să dea vacile lui mai mult lapte şi i-ar fi ajuns. A muncit Nicolae vârtos toată vara şi toamna, a ascultat diferite sfaturi pentru îngrijirea animalelor, dar nu l-a putut întrece pe cel vârstnic.

Dar n'a muncit degeaba. Iată, de câteva zile, spre marea lui bucurie, l-a întrecut pe Sany baci. Nu cu mult, cu 2-3 litri de lapte. Asta însă a făcut ca totul să se schimbe. Acum Nicolae face glumele şi Sany baci tace şi le înghite pe toate.

Dealtfel cei doi îngrijitori sunt prieteni buni. Visul lui Sany baci este acum să-l întreacă pe băiat. Nici Nicolae nu se lasă însă...

La 5 martie 1950 s'a înfiinţat la Luncani, în raionul Turda, regiunea Cluj, gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou". Pe atunci tot şeptelul tinerei gospodării colective număra doar 4 cai şi 10 vaci.

Creşterea animalelor a fost însă o preocupare de seamă a membrilor colectivei din Luncani. Ei se mândresc azi cu 41 boi, 20 vaci, 377 oi, 23 cai, 24 bovine tinere, 38 porcine, 34 stupi şi 195 păsări.

Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor, în anii 1954—1956 în R.P.R., a dat un nou imbold colectiviştilor din Luncani pentru a obţine noi succese în creşterea animalelor.

La mărirea numărului animalelor au contribuit din plin şi tineri ca Ioan Zeicu, Angela Baci, Moise Dee, Niculae Nemet şi mulţi alţii. Din rândurile tinerilor au crescut numeroşi îngrijitori experimentaţi, oameni de nădejde ai colectivei din Luncani. Iată dece putem fi siguri că, în această gospodărie prevederile legii vor fi îndeplinite cu cinste.

Povestea micului Dee Moise

Dee Moise este unul dintre cei mai tineri crescători de animale din gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou".

L-am găsit în grajdul colectivei ţesălând de zor nişte mânji care nechezau de plăcere. L-am întrebat care sunt animalele lui.

— Ăştia şi ăia de acolo — zise Dee, arătând spre câţiva viţei cu botul roz ce rumegau liniştiţi mai la o parte.

— Cum? — am întrebat mirat — şi mânji şi viţei?

— Da. Şi mânji şi viţei — zise zâmbind Dee. E o poveste lungă.

Astfel am aflat povestea micului îngrijitor Dee Moise.

— Noi suntem de doi ani colectivişti. Un an de zile am lucrat la vie, cu tata. Eu aş fi vrut să fiu îngrijitor de cai, dar mi-au spus oamenii că-s prea mic şi nu sunt bun de aşa ceva, că la animale e muncă multă cu curăţatul grajdului, cu căratul hranei, a apei, cu ţesălatul. Şi aici îţi trebue putere. Bine, am zis dacă-s mic merg la vie. Că oi creşte şi eu mare şi mă vor da la cai. După un an trece preşedintele pe la noi şi îmi spune:

— Moise, am o veste mare pentru tine. De mâine treci la animale.

A doua zi mă prezint la grajd. Şeful grajdului mă ia şi mă duce în fund. Imi arată 12 viţei şi-mi spune:

— Ei, Moise uite astea-s viţele tale. Să le îngrijeşti bine.

Dar eu nu-l mai ascultam. Am fugit la preşedinte şi i-am zis: Păi aşa ne-a fost vorba tovarăşe preşedinte? Spuneaţi eri că mă daţi la animale.

— Şi nu te-am dat? zise el.

— Dar ce, viţei? Şi ăia sunt animale? — am spus eu. Ce dacă-s mic trebue să fiu mereu la urmă?

Dar preşedintele m'a luat cu binişorul şi mi-a explicat că şi viţeii sunt animale şi încă foarte folositoare şi o să văd eu că o să-mi placă. Aşa am ajuns la viţei.

Ei, dar să vezi, după cinci luni trece preşedintele prin grajd şi-mi spune că-mi îndeplineşte dorinţa şi mă trece la cai, deocamdată la mânji.

M'am bucurat tare mult. Dar când m'am uitat la viţeii mei, cu care mă obişnuisem deja, n'am putut să plec. M'am dus la preşedinte şi i-am spus: să vedeţi că-i aşa şi pe dincolo, mie-mi plac viţeii şi nu pot să plec dela ei. L-am rugat să mă lase la treaba mea. Are însă preşedintele nostru o vorbă că-i înmoaie pe toţi. Am plecat dela el cu totul lămurit, că cea mai frumoasă muncă este îngrijirea mânjilor.

Am început să iau mânjii în primire, dar trăgeam cu ochii la viţei. Ei, bănuiau parcă ceva, mugeau. Gândeşte-te şi dumneata cum mă simţeam eu atunci. Mă uitam la viţei şi mă tot uitam. M'am întors la preşedinte şi i-am spus: Nu pot. Taie-mă tovarăşe preşedinte, dar nu pot pleca dela viţeii mei.

Preşedintele s'a uitat lung la mine şi s'a gândit mult, apoi mi-a spus:

— Uite ce-i Moise, îţi dăm şi mânji şi viţei, îngrijeşte-i sănătos.

Asta-i tot. De atunci am mânji şi viţei şi toate merg bine.

Dee s'a oprit cu ţesălatul. A luat cele două vedre şi a plecat după apă. Mai târziu l-am văzut adăpând viţeii.

Puii gospodăriei

Tovarăşul Coman a chemat-o la el pe Baci Angela dela brigada a II-a de câmp, o fetişcană cu cozi lungi castanii, de vreo 16 ani.

Era o zi de aprilie. Soarele



primăvara îşi resfira razele asupra ogoarelor colectivei. Angela se grăbea să ajungă la preşedinte.

Iat-o c'a ajuns. A intrat sfioasă în biroul preşedintelui. Acesta a poftit-o să şadă pe scaun.

— Uite de ce te-am chemat — a început. Noi am văzut că eşti o fată harnică şi ne-am gândit să-ţi dăm o muncă importantă. Vei fi îngrijitoare de pui. O să pleci la şcoală să înveţi, pe urmă o să cumpărăm pui şi tu vei avea grijă de ei...

In sfârşit, preşedintele îi spuse să se ducă acasă şi să stea de vorbă şi cu părinţii.

Când auzi maică-sa despre ce e vorba zise de îndată:

— Nu, stai aici. N'ai nevoie tu de şcoală specială pentru pui. Dacă te pune, bine, însă fără şcoală. Că doar nici noi n'am fost pe la şcoli, dar păsări tot am crescut.

Tatăl Angelei n'a fost însă de aceeaşi părere.

— Ascultă Anuţo, i-a zis nevestei, ce ai tu cu fata? Las-o să se ducă la şcoală, dac'o trimite. De stricat n'o să-i strice, ba o va căpătui învăţătura. Pe noi, s'a gândit cineva să ne trimită la şcoală când am fost ca ea? Dece să nu se ducă? Ducă-se sănătoasă!

Aşa s'a şi întâmplat. Angela a plecat la şcoala dela clocitoria din Turda. Aici a învăţat foarte multe lucruri; cum să întreţină camerele pentru pui, cum să prepare mâncarea, cum trebuiesc feriţi puii de boli. Au atras-o îndeosebi clocitoarele. Ii plăcea să vadă cum învelişul ouălelor crapă încet şi cum scot capul puii mici, cu pufuşor galben, aduşi la viaţă prin voia ei.

După o lună de zile, când s'au terminat cursurile, au fost pregătiţi puii pentru gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din Luncani. Au fost aşezaţi în lădiţe speciale, iar lădiţele în căruţă. Angela s'a urcat pe lăzi şi aşa şi-a făcut intrarea în curtea gospodăriei.

Puii au fost instalaţi în camerele construite pentru ei. Şi din ziua aceea, curtea colectivei şi-a schimbat aspectul. In zori, când sosea Angela, puii îi ieşeau în întâmpinare.

Piu... piu... piu...

Piuitul puzderiei de pui mici roşii, de rasa Rhode-Island răscoleau liniştea dimineţii.

Acum, puii au crescut mari. Cele 195 de găini păşesc ţanţoşe în curtea gospodăriei colective. Sunt cele mai frumoase găini din Luncani.

Dar multe necazuri a mai avut Angela până i-a crescut. Nu i s'a dat tot ce a cerut, fiindcă, de... foloasele dela pui se trag numai după ce cresc mari, şi încep să ouă.

Cât s'a mai certat Angela şi cu Crişan, magazionerul, să-i dea cărămizi ca să facă sobe în camere.

Şi degeaba încerca Angela să-i demonstreze — precum învăţase la clocitorie — că pentru pui trebue căldură de atâtea şi atâtea grade; tot n'a putut să înmoaie inima magazionerului.

Angela a crescut puii şi fără sobă. Dar a reuşit, folosind cele învăţate la curs, să-i crească bine.

Acum, vreo 12 găini au început să ouă, iar în curând, vor oua toate. Vor fi multe ouă în colectivă, din care va mai pune şi la clocit. Piuiturile plăcute ale sutelor de pui mici, roşii, vor umple iarăşi de veselie, ca în primăvara ce a trecut, curtea colectivei. Iar toate acestea vor fi rodul muncii ei. Asta este planul Angelei. Şi apoi, să mai îndrăznească cineva să spună că dela păsări nu sunt foloase şi s'o refuze cu ceva. Chiar şi Crişan magazionerul va trebui să-i dea cărămizile pentru sobă. Negreşit!

De când este la pui, Angela s'a obişnuit să i se ceară sfaturi. Aceasta este cea mai mare plăcere a ei; să povestească femeilor cum de şi-a crescut găinile aşa frumoase.

— Apoi găinii nu i se dă numai cucuruz, aşa cum am văzut noi la mama şi la bunica, — zice ea.

D'apoi ce să le dăm? — întreabă femeia.

— Ii dai şi grâu şi sfeclă şi când e pui, şi var.

— Var? Dar dece?

— Păi, ca să-i întăreşti, fiindcă varul conţine... şi urmează o lecţie în toată regula.

Femeile îşi clatină a minune capul, privind găinile frumoase ale Angelei şi ascultă cu luare aminte pe fetişcană, care le explică dece e necesar să li se dea puilor şi var.

● Dacă vei nimeri cumva în zori la fermele gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din Luncani, vei putea vedea că aici activitatea a început de mult.

La ora asta, îngrijitorii de cai curăţă grajdul, vacile primesc prima hrană a zilei, iar cei dela cocine pregătesc amestecul pentru porci.

Munca în sectorul zootehnic a fost o preocupare de seamă a colectiviştilor chiar dela înfiinţarea colectivei.

Ei şi-au dat seama de foloasele mari pe care le pot câştiga prin creşterea animalelor. S'a muncit mult până când gospodăria a ajuns să aibă numărul de azi de animale frumoase şi bine îngrijite. Şi această strădanie a fost pe deplin răsplătită. La munca ogorului colectiviştii au avut întotdeauna cai buni, vacile lor au dat lapte mult, oile caş şi lână bogată.

Colectiviştii din Luncani sunt hotărîţi ca în viitor să se ocupe cu şi mai multă însufleţire de ridicarea continuă a sectorului lor zootehnic, contribuind astfel mai mult la aprovizionarea oamenilor muncii din oraşe şi sporind în acelaş timp avutul obştesc al gospodăriei.

Grupaj redactat de ŞTEFAN HALMOŞ

Succes la examene!

Davidson Sorina a deschis nişte ochi mari, speriaţi când s'a uitat la ceas: 7 şi 25 de minute! Tocmai azi să întârzie? S'a îmbrăcat mai repede ca oricând şi a pornit spre şcoală. Toată seara se gândise că azi va trebui să se deştepte mai devreme decât altă dată şi acum... poftim! Va ajunge oare la timp?

Câte nu i-au trecut prin gând în drum spre şcoală? Cum va fi? Oare va şti să răspundă bine la toate întrebările? De fapt se pregătise cu conştiinciozitate, şi cunoştea materia astfel încât examenele nu-i mai puteau ascunde nicio surpriză neplăcută. Totuşi inima-i batea puţin mai tare decât altădată.

Ajunsă în faţa porţii Şcolii Medii Tehnice de Chimie, Sorina se întâlni faţă în faţă cu Badea Maria şi Alexandrescu Paul, colegi de an. Gerul de afară îmbujorase faţa fiecăruia. Colegii şi azi s'au salutat veseli ca deobicei. Totuşi erau cu toţii puţin emoţionaţi.

★

— Bine, mulţumesc — se adresă profesoara elevei care vorbea despre Puşchin.

Hasler Ecaterina ieşi mulţumită din clasă. Primul examen îl luase cu „foarte bine". Acum parcă dorea şi mai puternic să obţină rezultate asemănătoare la celelalte obiecte. Dar nu numai Hasler Ecaterina a luat „foarte bine". Alexandrescu Paul, Davidson Sorina — secretara organizaţiei U.T.M. din anul III A, Badea Maria, Marin Ioana, Pânculescu Petru şi alţii au trecut şi ei cu succes examenul de limba rusă, primul examen din anul acesta.

Tânărul profesor de limba rusă Copcea Alexandru fu deasemeni mulţumit. Deci nu s'a înşelat: elevii au folosit metodele de studiu indicate de el pe baza metodelor de învăţătură a elevilor sovietici şi s'au pregătit cu conştiinciozitate pentru examene. Munca de profesor şi diriginte al anului III A a dat rezultatele aşteptate. Un semn de mirare tot a avut însă profesorul. L-a mirat faptul că până şi Şerban Mircea se prezentase foarte bine la examen. La începutul anului Mircea a venit de multe ori la şcoală cu lecţia nepregătită şi n'a ştiut să răspundă la întrebările cele mai uşoare. In dreptul numelui său, în catalog, erau multe calificative „insuficient". Profesorul l-a întrebat odată: dece nu se pregăteşte aşa cum trebue la toate obiectele?

— Intâi să mă pun la punct cu materiile tehnice, pe urmă am tot timpul să-mi îmbunătăţesc situaţia la rusă — a răspuns tânărul.

Profesorului i-a dat mult de gândit poziţia lui Şerban. Cum să-i dovedească oare că materiile sunt la fel de importante, că va avea nevoie la fiece pas de cunoaşterea limbii ruse şi că între materiile tehnice şi limba rusă este o strânsă legătură?

Atunci, imediat, nu i-a vorbit despre toate acestea, dar din ziua aceea, orele de limba rusă ale tânărului profesor au devenit şi mai interesante, iar de Şerban el s'a ocupat mult mai mult ca înainte. Şi iată rezultatul: „foarte bine".

Nu toate merg însă ca pe roate.

— Oare totdeauna, când eşti fericit, trebue să ai şi o supărare? — s'a întrebat profesorul Copcea când l-a examinat pe Alexiu Adrian. Adrian s'a bâlbâit, n'a ştiut să traducă şi până la urmă profesorul a trebuit să-i pună „insuficient". Pentru Alexiu nu e un eveniment neaşteptat. Are acelaş calificativ aproape la toate obiectele. Direcţiunea şi dirigintele l-au chemat pe tatăl lui la şcoală şi i-au arătat situaţia fiului său.

Aceasta însă nu a dat rezultatul dorit.

— Totuşi, sunt şi eu de vină — se gândi profesorul. Va trebui să cer mai mult sprijinul comitetului U.T.M.

După cum se vede, zilele examenelor s'au dovedit a fi pline de interes, nu numai pentru elevii Şcolii Medii Tehnice de Chimie, ci şi pentru profesorii lor.

★

In sala profesorilor e mare agitaţie. Tovarăşul inginer Mitrofanovici, profesor utemist, povesteşte cu înflăcărare despre rezultatele obţinute de elevii anului IV. D. Astăzi anul IV D a avut examen la „Tehnica prelucrării cauciucului sintetic".

— S'o fi văzut pe Diamandescu Ecaterina sau pe Silvestru Cornelia — îi povesteşte el profesoarei Uţă Valeria. — De, se vede cine a învăţat în tot timpul semestrului! De fapt n'a fost ceva neaşteptat ca ele să răspundă bine, dar totuşi... Fiecare răspuns bun dat de un elev, îmi întăreşte şi mai mult încrederea în forţele mele şi ale lor.

— Nici la mine n'a mers mai slab. Cu toate că abia am început să-mi cunosc elevii — răspunse tovarăşa Uţă Valeria, profesoară de chimie la anul I B.

Intr'adevăr. Răspunsurile date de pioniera Dinu Teodora, Gasse Sofia, utemista Dragomir Elena şi altele, au arătat că elevii au o dragoste deosebită pentru chimie, obiectul lor de bază, — şi cele 13 calificative de „foarte bine" dovedesc o pregătire conştiincioasă în tot timpul semestrului.

Un grup de profesori discută despre anul IV A şi IV B care au promovat în întregime colocviile la „Analiza tehnică a controlului producţiei".

Când pauza dintre examene a luat sfârşit, soneria anunţă din nou continuarea examenelor.

Coridoarele, clasele Şcolii Medii Tehnice de Chimie din Bucureşti sunt curate, ordonate. In clasa unde se ţine acum examenul de limba rusă pentru anul II B, cineva a scris pe tablă grijuliu, cu litere rotunde frumoase, urarea atât de dragă tuturor: „Succes la examene!"

ECATERINA REDEI

In oraşul Târnăveni

Şi oraşul Târnăveni îmbracă haină nouă. Dela o zi la alta se transformă, se înfrumuseţează. Mereu se ridică noi construcţii, se amenajează parcuri, se repară şi se pavează străzi. Astfel cei 1500 m.c. pietriş au şi fost transportaţi în străzile care au fost propuse pentru reparare.

Pe mai multe străzi, printre care străzile Gheorghe Coşbuc, 23 August, Alexandru Sahia şi altele s'a trecut de îndată la întinsul pietrişului. Pe strada 7 Noembrie, care întretaie oraşul, se lucrează acum la asfaltarea trotuarelor.

Pentru îmbunătăţirea higienei oraşului, s'a trecut la curăţirea canalurilor. Astfel, s'a amenajat din nou canalul din strada Timotei Cipariu şi strada Plopilor, la fel cel de lângă terenul sportiv şi din strada 23 August.

Un accent deosebit se pune pe amenajarea şi înfrumuseţarea parcurilor din oraş. Astfel la parcul din faţa sfatului popular raional, în toamna trecută s'au plantat pomi mari, s'a construit o fântână arteziană. Tot în toamna trecută s'au pregătit pentru toate parcurile, plantaţii pentru a le îngrădi cu gard viu.

Acestea sunt doar câteva aspecte din activitatea sfatului popular al oraşului Târnăveni, pentru înfrumuseţarea continuă a oraşului.

Corespondent
TOTH HARSANY ALEXANDRU

Ca pe vremuri la Humuleşti

Dacă acum zeci şi zeci de ani, la şcoala din Humuleşti, părintele Ioan de sub deal îşi permitea să aducă la şcoală un „cal bălan" şi un „sfânt Nicolae", apoi dece nu şi-ar permite şi Elena Trandafir acest lucru? Că de, doar şi ea este „dăscăliţă" la şcoală.

E drept, acum sunt cu totul alte timpuri, iar ea nu este numai învăţătoare, ci şi instructoare de pionieri. Dar dacă la şcoală nu a învăţat bine pedagogia şi astăzi nu ştie cum să se facă ascultată şi iubită de elevi, şi dacă directorul n'o controlează, încearcă să se mai poarte şi ea ca pe vremuri...

Vezi, însă, ar fi prea de tot să aducă un „cal bălan", nu? Ei îi este deajuns numai un „sfânt Nicolae" aşa, mai mititel, făcut dintr'o crenguţă de salcie, ca să se îndoaie mai lesne.

Şi aşa cum s'a priceput, Elena Trandafir, instructoare superioară de pionieri şi învăţătoare în satul Adânca, raionul Târgovişte, a bătut la rând pe pionierii Ronea Victoria, Amuza Constantin, Negoescu Dumitru, Pascu Teodor şi Gugu Aurel. Motivele pentru care copiii au fost loviţi seamănă cu cele ale părintelui Ioan, care a chelfănit elevii pentrucă au strivit muştele în ceaslov. Cam la fel şi Elena Trandafir a tras multe nuiele la palmă Victoriei Ronea, pentrucă s'a uitat în catalog, a pleznit cu palma pe Amuza Constantin pentrucă a plecat pe deal, iar pe Negoescu Dumitru şi pe Pascu Teodor i-a pus să se zgâlţie unul pe celălalt de urechi pentrucă au fost indisciplinaţi. In sfârşit, lui Gugu Aurel, pentrucă lipsea dela şcoală, i-a făcut o cărare în păr.

Iată ce metode „educative" foloseşte învăţătoarea noastră. Dar să nu credeţi cumva că ea nu ştie că regimul nostru şi organizaţia noastră de tineret înfierează aceste apucături nejuste faţă de copii. Nu, departe de aşa ceva! Insă pornirile josnice tot nu şi le înfrânează.

Un lucru trebue să-l înţeleagă Elena Trandafir şi acest lucru trebue să i-l spună răspicat tovarăşii dela comitetul raional U.T.M. Târgovişte şi dela sfatul popular raional:

Şcolii noastre nu îi trebuie o instructoare de pionieri, o învăţătoare bătăuşă, aşa cum este ea!

Corespondent
STELA ANTONESCU

Recenzie

Asztalos István: „Inimă tânără"

Dumitru Micu

Orice cititor parcurge cu interes paginile cărţii lui Asztalos István, „Inimă tânără", dar mai cu seamă tinerii găsesc în ea tablouri de viaţă, chipuri de oameni, evenimente care nu pot să nu-i mişte profund.

Imaginând o povestire autobiografică a unui muncitor înaintat, care a cunoscut partidul în condiţiile celei mai înspăimântătoare exploatări şi asupriri, autorul istoriseşte un şir de întâmplări din viaţa unui şantier de cale ferată, înfăţişând realităţile crâncene, ale anilor următori luptelor din 1933.

Eroul povestirii, copil rămas orfan de ambii părinţi, e nevoit să muncească pe şantier dela vârsta cea mai fragedă. Viaţa pe şantier va rămâne în amintirea acestui copil ca un infern. Concesionată de statul român burghezo-moşieresc unei firme franceze, lucrarea este îndeplinită de lucrători de diferite naţionalităţi: mineri croaţi, zidari italieni, dulgheri maghiari, moldoveni, dobrogeni, bihoreni, care sunt adăpostiţi în barăci cu totul nehigienice şi primesc un salariu ce deabia le permite să-şi târască existenţa de azi pe mâine. Vătafi de soiul lui Ruja, lepădătură a speciei umane, supraveghează îndeaproape munca oamenilor, răcnind la ei întocmai ca la nişte vite şi bătându-i neîndurător cu coada lopeţii. Jandarmi foiesc necontenit în preajma şantierului, gata oricând să-şi dea concursul pentru înăbuşirea în faşă a oricărei nemulţumiri faţă de regimul neomenesc, gata să aresteze pe „turburătorii" ordinei.

Aşa ajung să fie arestaţi şi trimişi la închisoare, fără vină, patru muncitori: dârzul şi sprintenul Libuc Slomovici, un evreu maramureşan, inteligent şi spiritual povestitor de anecdote, laşul şi slabul de înger Marian, şi însuşi copilul povestitor.

Zugrăvirea mediului din temniţă i-a prilejuit scriitorului, fără doar şi poate, realizarea celor mai izbutite pagini ale cărţii. Intr'o încăpere strâmtă, infectă, sunt zăvoriţi mai mult de zece oameni. Toţi dorm grămadă pe un singur pat sau pe podele, iar pentru necesităţile personale se folosesc de un hârdău aflat în odaie. Personagiile care populează încăperea au ceva din înfăţişarea morală a oamenilor din „Azilul de noapte" al lui Gorchi. In mintea cititorului se întipăresc figuri ca aceea a unui ţăran veşnic flămând şi înfricoşat de ziua de mâine (închis fiindcă a fost prins cărând lemne din pădurea boierească); a unui argat veşnic trist; a unui negustor ajuns incidental la închisoare şi care îşi păstrează şi aici trăsăturile respingătoare, a unui hoţ de profesie, locatar permanent al închisorilor, îndeplinind funcţia de „călău şef", adică responsabil de celulă; dar, mai ales, rămân în minte figurile de un pitoresc lugubru a unui sectant şi a unui fost călugăr franciscan. Cât e ziua de mare ţăranul se vaită, argatul cântă doine sfâşietoare, Marian prinde muşte şi le ţine de câte o aripă, ascultându-le cum bâzâe, negustorul debitează fraze pretenţioase, „civilizate", călugărul spune „tatăl nostru" pentru un pahar de rachiu, sectantul rămâne în genunchi, extaziat în rugăciuni fără capăt, spre a nu fi pus să mături în odaie, sau se ceartă şi se bate până la sânge cu călugărul, pentru apărarea... adevărului evanghelic; însfârşit „călăul-şef" îl asmute pe aceştia din urmă unul asupra celuilalt, sau, când apare gardianul, ia o poziţie rigidă, comandând milităreşte: „Pentru raport, drepţi"!

Acest tablou trist al decăderii omeneşti e prezentat în carte ca un efect al orânduirii blestemate care i-a aruncat pe aceşti oameni într'o asemenea stare. Dezgustătorul călugăr cu mintea deraiată e în fond un biet nenorocit, pe care societatea capitalistă l-a scos din rândurile oamenilor, după ce mai întâi l-a dezumanizat moraliceşte. Copil din flori al unei văduve ipocrite, care bătea toată ziua mătănii, iar noaptea petrecea cu preotul în aceeaşi cameră în care fiul ei, prefăcându-se că doarme, spiona orice mişcare, viitorul călugăr a fost abrutizat de mic printr'un bigotism religios înfiorător. Bătut cu o cruzime de necrezut fiindcă a scos ochii unei sfinte dintr'o icoană, înfricoşat cu iadul, dat apoi pe mâna unor preoţi papistaşi care cultivau în sufletele elevilor făţărnicia, carierismul, parvenitismul, slugărnicia greţoasă şi invidia devorantă, — copilul se dedă cu fanatism practicilor religioase, care în intimitate îi erau nesuferite, pentrucă, la isprăvirea seminarului, să afle că nu poate fi hirotonisit „pater", adică preot, ci numai „frater", călugăr, menit să muncească întocmai ca un salahor pentru îmbuibarea superiorilor eclesiastici. O asemenea viaţă îl ticăloşeşte până la pierderea oricărei umanităţi, transformându-l într'un hoit mişcător care va muri în temniţă din cauza unei băuturi tari, pentru care a rostit, în genunchi „tatăl nostru". Intr'o situaţie asemănătoare, deşi nu într'un asemenea hal de putrefacţie morală, a fost împins de societatea burgheză „călăul-şef", care se fuduleşte că ştie să rabde bătăile altfel decât ceilalţi; „...O, am mai luat eu bătaie, ştii câtă bătaie am luat!... N'ai tu atâtea fire de păr în cap... Dar nici cu mine nu le-a mers... Tot în cap umbla să-mi dea, dar eu ţineam braţul deasupra şi mă trăgeam mai aproape de bâtă. Niciodată să nu cauţi să fugi de bâtă. Trage-te numai mai aproape cât mai aproape. Ştii, atunci nu-şi poate lua vânt, dă numai din cot, ăsta-i secretul..." Din povestirile sale ies la lumină unele din trăsăturile mârşave ale jandarmilor şi poliţiştilor statului burghezo-moşieresc.

„Călăul-şef" are, din când în când, atitudini care arată că în el mai dăinuie un fond omenesc nealterat. Când sectantul, dovedindu-se mai decăzut decât toţi decăzuţii, denunţă gardianului faptul că în celulă se vorbeşte împotriva autorităţilor, „călăul-şef", care trebuia să îndeplinească şi rolul de spion, neagă cu încăpăţânare acest lucru.

In acest iad, scriitorul strecoară, după un timp, o lumină. In celulă sunt aduşi doi comunişti, ale căror nume sunt ţinute sub tăcere, dar apariţia cărora schimbă dintr'o dată aspectul vieţii de temniţă. Din păcate, munca dusă de aceştia cu deţinuţii nu e înfăţişată în culori destul de vii; primele ei rezultate sunt însă remarcabile. De unde până atunci, întemniţaţii tremurau la ivirea gardianului şi se lăsau bătuţi fără crâcnire, acum ei încep să vorbească demn, ca nişte adevăraţi oameni. Deţinuţii impun îndepărtarea din celulă a sectantului denunţător, îşi exprimă curajos nemulţumirea faţă de regimul alimentar, demascând furtişagurile administraţiei. Sub înrâurirea comuniştilor, agerul Libuc, ca şi povestitorul, încep să priceapă într'un chip nou realităţile. După eliberarea din închisoare, ei vor acţiona printre muncitorii de pe şantier, ca membri de partid.

Reluând, după episoadele desfăşurate în temniţă, descrierea vieţii şantierului, cartea ne-o înfăţişează într'o lumină noua. De unde mai înainte, povestitorul — copil fricos, neştiutor, sesizase doar mizerie, bătăi, umilinţă, acum el surprinde începutul trezirii conştiinţei muncitorilor şi devine el însuşi unul din factorii luminării acestora. In timp ce Libuc Slomovici, Marian, etc. se aflau închişi, muncitorii — mobilizaţi de comunişti ca Pero şi Sorin, făcuseră o grevă, care s'a soldat însă cu un eşec. Acum, comuniştii — al căror număr a crescut şi dintre care cititorul reţine profilul secretarului de organizaţie, un fost miner dela Lupeni — pregătesc temeinic organizarea unei greve noi, astfel ca muncitorii să-şi apere drepturile prin luptă. Comuniştii luptă pentru canalizarea revoltei muncitorilor pe făgaşul luptei organizate, combătând manifestările anarhice, cum este spargerea ferestrelor administraţiei sau maltratarea jandarmilor; ei cheamă masa muncitorilor la grevă. O bună parte a cărţii e consacrată acestei greve, descrisă cu episoade pline de patos şi dinamism. Acţiunile muncitorilor, în lupta tot mai ascuţită cu conducerea şantierului vădesc dezvoltarea conştiinţei lor. Zadarnic încearcă acum capitaliştii să momească un număr de muncitori mai slabi de înger să iasă la lucru; doar câţiva se lasă amăgiţi, dar şi aceştia, la somaţia tovarăşilor, renunţă numaidecât. Sărmanul Slomovici, deşi ameninţat să moară de foame, se întoarce ruşinat dela lucru, **îşi vinde caii, pentru a-şi cumpăra alimente,** şi se alătură greviştilor. Marian, încercând să predice împăcarea cu patronii în limbajul pe care îl deprinsese în temniţă dela călugăr, este luat la bătaie. Grăitor e episodul care istoriseşte încercarea unui agent al burgheziei, social-democrat, de a sparge unitatea muncitorească. Intr'o bună zi apare pe şantier un individ ciudat, dându-se drept şef al sindicatului. El tună şi fulgeră împotriva capitaliştilor, declarându-se partizan al grevei. Jandarmii îl arestează, pentru a-l elibera însă curând; el propune acum reluarea lucrului în cazul că administraţia va accepta o parte din revendicări. Lămuriţi de partid, muncitorii îşi dau acum limpede seama că acest suspect binevoitor, e un demagog neruşinat, un social-democrat, trimis de patroni spre a deruta greviştii, a-i convinge să renunţe la cea mai mare parte din revendicări. Maşinaţiunile capitaliştilor prăbuşindu-se toate în faţa hotărîrii nestrămutate a greviştilor, administraţia recunoaşte rând pe rând, revendicările muncitorilor. Cu descrierea freamătului de bucurie care însoţeşte această izbândă, cu redarea entuziasmului şi hotărîrii muncitorilor de a continua lupta până la cucerirea vieţii mai bune pe care o visează de milenii cei ce muncesc, se încheie cartea lui Asztalos István.

Ajungând la capătul lecturii cititorul gustă mulţumirea de a fi străbătut paginile unei cărţi din care a tras învăţăminte însemnate, care l-a înălţat sufleteşte. Cu fiecare episod pe care îl parcurge, tânărul cititor simte crescându-i în suflet dezgustul pentru lumea capitalistă care transformă oamenii, fie în fiinţe schiloade sufleteşte, înrăite, bestializate, fie în robi, meniţi să îndure toate vitregiile unei vieţi de mizerie neînchipuită. Ura împotriva sistemului capitalist, producătorul tuturor suferinţelor şi al tuturor monstruozităţilor înfăţişate în carte, devine tot mai intensă pe măsură ce se aduc înaintea cititorului noi şi noi tablouri înfiorătoare. Dar mai presus de aceste sentimente, cartea transmite bucuria de a trăi astăzi zilele în care odioasa orânduire burgheză s'a prăbuşit definitiv în ţara noastră. Astfel, cartea însufleţeşte pe cititor, care devine mai conştient de datoria sa de a contribui din toate puterile la înflorirea patriei noastre libere.

Ceeace regretă, totuşi, cititorul volumului, este insuficienta preocupare a autorului pentru reliefarea însuşirilor omeneşti individuale ale personagiilor, ale eroilor pozitivi îndeosebi. Există câţiva oameni care trăiesc într'adevăr şi ale căror chipuri se imprimă viguros în amintire, ca sectantul, călugărul, „călăul-şef". Acestea sunt însă personagii episodice, laterale, în centrul acţiunii aflându-se — nominal — comuniştii, secretarul organizaţiei, Libuc, etc. Aceştia însă au o înfăţişare palidă, eterică, lipsindu-le profunde trăsături de caracter individuale, pasiuni, preocupări, frământări caracteristice. Cine sunt comuniştii, ce-i ridică deasupra celorlalţi oameni, de unde îşi iau ei puterea aceea neînfricată, ce gândesc, cum trăiesc în intimitate, toate acestea cititorul nu le află. Şi e păcat. Oameni care izbutesc să electrizeze mase întregi de muncitori, să transforme nişte indivizi sceptici, supuşi şi răbdători, într'un detaşament puternic de luptă, nu pot fi decât nişte fiinţe cu totul interesante, vrednice să fie cunoscute şi imitate. In carte, ei apar însă numai ca agitatori şi, din nefericire, adeseori munca de agitaţie a comuniştilor e înfăţişată destul de vag, aceştia rostind fraze generale, precum:

„Pentru un ciolan, conducătorii social-democraţi au trădat muncitorimea şi mişcarea sindicală. Au făcut un sindicat separat, au rupt unitatea. Aceste sindicate galbene sunt instrumentele lor de dezbinare a muncitorimii. Ei slujesc pe exploatatori..." Ceeace pare a fi extras deadreptul dintr'un articol şi nu redă nicidecum vorbirea vie, autentică a unor agitatori comunişti.

Nici chipul eroului central, al povestitorului nu apare puternic individualizat. El are doar câteva manifestări în care se arată isteţ, curajos, sensibil şi dornic de cunoaştere şi acţiune. In ansamblul acţiunii însă, el e mai mult un înregistrator al evenimentelor la care ia parte, fără a participa mai activ la luptă şi fără a-şi dezvălui adânci procese de conştiinţă. Or, ar fi fost interesant să ni se arate tocmai frământările ce s'au petrecut de bună seamă în conştiinţa tinerilor muncitori care — ca povestitorul nostru — au ales în anii crânceni drumul plin de riscuri şi de măreţie al luptei în rândurile partidului.

Aşa cum se prezintă, „Inimă tânără" îndeplineşte totuşi condiţiile unei lucrări utile, a cărei lectură oferă învăţăminte preţioase tineretului din ţara noastră.

Lenin și tineretul sovietic

B. Balanov
redactor al revistei „Molodoi Communist"

Tineretul sovietic este noua generație de constructori conștienți ai societății comuniste, tineri plini de viață, instruiți, curajoși și înzestrați cu voință puternică. In uzine și fabrici, în colhozuri și sovhozuri, în școli și la marile construcții — pretutindeni tineretul dă exemple de muncă creatoare și plină de abnegație, servește drept model de înaltă principialitate și de devotament față de marile idei ale marxism-leninismului.

Cei mai buni reprezentanți ai tineretului sovietic fac parte din Uniunea Tineretului Comunist, care poartă numele lui V. I. Lenin întemeietorul Partidului Comunist și al statului sovietic.

Partidul Comunist al U.R.S.S. a crescut și a educat Comsomolul — organizația înaintată de luptă, strâns unită, a tineretului sovietic, din rândurile căreia fac parte acum 18 milioane de tineri și tinere. In toate etapele activității sale, Partidul Comunist a acordat întotdeauna o mare atenție organizației tineretului, educației lui, strângerii rândurilor sale în jurul partidului. De organizarea Comsomolului, de educația comunistă a tineretului s'au ocupat genialul Lenin, precum și discipolul și continuatorul marei sale cauze — Stalin și tovarășii lor de luptă. Partidul a văzut și vede întotdeauna în tineret viitorul țării, viitorul poporului sovietic.

In tânăra generație a clasei muncitoare partidul a găsit, datorită unei munci de educație dusă cu pricepere, nenumărate rezerve. Elaborând în anul 1917 planul insurecției armate, Lenin a propus să se selecționeze elementele cele mai hotărîte, printre acestea și tineri muncitori, pentru formarea unor mici detașamente care să ocupe toate punctele mai importante și să participe la toate operațiile mai de seamă. In focul marilor lupte din octombrie tineretul muncitoresc a îndreptățit încrederea partidului.

Increderea adâncă în capacitatea revoluționară a tineretului și-a găsit expresia și în indicațiile partidului cu privire la formele de organizare a tineretului. Partidul a considerat întotdeauna necesară crearea unor organizații independente ale tineretului, care să activeze sub conducerea organizațiilor de partid. „...noi trebuie să fim neapărat **pentru independența organizatorică a uniunii tineretului**, — a scris Lenin încă în anul 1916, — **și aceasta nu numai** din cauză că de această independență se tem oportuniștii, ci și pentru motive care privesc fondul chestiunii. Căci fără independență complectă tineretul nu va putea nici să formeze din rândurile sale buni socialiști, nici să se pregătească pentru a duce socialismul înainte" (Lenin — opere, vol. 23, pag. 157).

Creându-și organizația sa independentă, tineretul capătă prin aceasta posibilitatea să se obișnuiască cu o activitate intensă pe tărâm social, să dobândească deprinderi organizatorice, să treacă printr'o bună școală de educație politică.

O uriașă importanță principială pentru crearea organizației tineretului sovietic a avut hotărîrea Congresului al VI-lea al partidului, care a avut loc în vara anului 1917, cu privire la uniunile de tineret. Lenin nu a asistat la Congresul al VI-lea: el era nevoit să se ascundă de copoii guvernului provizoriu burghez. Dar Congresul și-a desfășurat lucrările după directivele lui Lenin, sub conducerea discipolilor și tovarășilor săi de luptă. In perioada aceea, clasa muncitoare trecuse la lupta directă pentru putere. Deaceea, Congresul a subliniat în hotărîrile sale că una din sarcinile imediate ale acelui moment este crearea unor organizații socialiste de clasă ale tineretului și a cerut organizațiilor de partid să acorde o mare atenție acestei munci.

Indicațiile Congresului al VI-lea al partidului cu privire la uniunile de tineret au constituit baza teoretică și practică pe care a fost creiată în anul 1918 Uniunea Tineretului Comunist din Rusia. Primul congres al Comsomolului s'a desfășurat sub conducerea nemijlocită a partidului. V. I. Lenin a fost ales în unanimitate președinte de onoare al congresului. Vladimir Ilici a primit o delegație specială, aleasă la congres și a avut cu membrii delegației o discuție amănunțită despre activitatea uniunii, despre situația din organizațiile locale, a dat multe indicații prețioase cu privire la felul cum trebuie să fie organizată activitatea uniunii tineretului. Această primă discuție avută de Lenin cu activiștii de comsomol a constituit o îndrumare de seamă pentru munca Comsomolului.

După crearea Comsomolului, V. I. Lenin deși era ocupat cu probleme importante de stat și de partid, a continuat în condițiile grele ale războiului civil, să urmărească cu atenție activitatea uniunii, i-a acordat ajutor direct, i-a îndrumat activitatea.

Un aport de o uriașă importanță teoretică și practică la organizarea Comsomolului a fost cuvântarea lui V. I. Lenin, rostită la Congresul al III-lea al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia. In țară se desfășura încă războiul civil, tânăra republică sovietică era atacată din toate părțile de trupele intervenționiștilor străini, dar Lenin, scrutând viitorul, a vorbit tineretului despre învățătură, despre munca pașnică, despre construirea societății comuniste. Cuvântarea plină de înțelepciune rostită de Lenin la acest congres a luminat ca un far puternic pe timp de mulți ani, drumul pe care avea să-l străbată Comsomolul, a stabilit țelurile și perspectivele muncii sale.

După indicațiile lui Lenin, cu ajutorul lui direct, Partidul Comunist a elaborat încă în acei ani cele mai importante teze teoretice, pe baza cărora s'a desfășurat organizarea Comsomolului, s'a desvoltat și s'a ridicat pe o treaptă mai înaltă activitatea sa.

Bazele Comsomolului, care au fost puse de Lenin, au fost dezvoltate ulterior de partid în lumina noilor sarcini care stăteau în fața țării și și-au găsit expresia lor desăvârșită în Statutul P.C.U.S. — legea fundamentală a vieții partidului.

In Statutul P.C.U.S. se spune că Comsomolul își desfășoară munca sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, este ajutorul lui activ în întreaga activitate de stat și economică, un promotor activ al directivelor partidului. Aceste indicații sunt o lege pentru Comsomol și îi servesc drept îndreptar în întreaga sa activitate practică.

Congresul al XIX-lea al partidului, care a avut loc în octombrie 1952, a acordat multă atenție activității Comsomolului. In raportul de activitate prezentat de G. M. Malenkov s'a arătat necesitatea îmbunătățirii muncii Comsomolului. Organizațiile de comsomol trebuie să ajute partidului să desfășoare mai larg întrecerea în toate sectoarele construcției socialiste, să sprijine exemplele pozitive în muncă și inițiativele înaintate ale fruntașilor și inovatorilor, să popularizeze prin toate mijloacele experiența înaintată. Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. au trasat sarcina intensificării activității organizațiilor de comsomol în toate domeniile vieții de stat, economice și culturale.

Sarcina principală, de bază, a Comsomolului este educația comunistă a tineretului. Temelia întregii munci educative a Comsomolului este învățătura marxist-leninistă.

Cum ne-a învățat V. I. Lenin să abordăm problemele educației tineretului, care au fost căile de educație pe care le-a indicat el în cuvântarea sa la Congresul al III-lea al Comsomolului?

„A învăța" — iată cuvântul care după părerea lui Lenin exprimă sarcinile Uniunii Tineretului. Iar apoi, Lenin a explicat amănunțit ce înseamnă să înveți comunismul. A învăța comunismul nu înseamnă numai a-ți însuși acea sumă de cunoștințe și concluzii, expuse în broșurile comuniste. Lenin ne-a învățat că poți deveni comunist numai atunci când îți îmbogățești memoria prin cunoașterea tezaurului de cunoștințe pe care le-a adunat omenirea. Comunist este cel care se conduce după concluziile științei în activitatea practică, cel care traduce în viață aceste concluzii. „A fi membru al Uniunii Tineretului Comunist, — a spus Lenin, — înseamnă a te comporta în așa fel, încât toată munca ta, toată puterea ta să fie dăruite cauzei comune. Iată în ce constă educația comunistă. Numai într'o astfel de muncă tinerii sau tinerele devin comuniști adevărați". Fără muncă, fără luptă, ne-a învățat Lenin, cunoașterea cărților nu are nici o valoare pentru un comunist.

Lenin a învățat tineretul să lege fiecare pas al activității sale, fiecare pas al educației, al instrucțiunii, al învățământului, de lupta tuturor oamenilor muncii împotriva exploatatorilor. Lenin a îndemnat să se educe tineretul din fragedă vârstă în muncă disciplinată și conștientă.

Partidul Comunist educă zi de zi tineretul sovietic în spiritul atitudinii comuniste față de muncă. O minunată școală de educație a atitudinii comuniste față de muncă este întrecerea socialistă. Inițiativele patriotice ale tinerilor inovatori în producție, strădiința lor de a atinge noi culmi în muncă, este o mărturie vie a nobilelor trăsături morale, dobândite de omul sovietic în procesul activității sale creatoare.

In cuvântarea sa la Congresul al III-lea al Comsomolului, V. I. Lenin a definit cu excepțională profunzime esența, principiile de bază ale moralei comuniste, a indicat căile concrete pentru afirmarea ei în conștiința oamenilor sovietici. Lenin a scos la iveală caracterul de clasă, exploatator al moralei burgheze, a arătat că nu există și nu poate exista o morală în afara de clase, ci există o morală burgheză și o morală comunistă.

Caracterizând principiile moralei noi, comuniste, V. I. Lenin a legat nemijlocit această morală de sarcinile construirii comunismului. Calea educației omului nou Lenin le-a văzut în participarea tineretului la lupta activă pentru crearea unei noi orânduiri sociale. Lenin considera moral ceeace servește la distrugerea vechii societăți exploatatoare și la unirea tuturor celor ce muncesc în jurul proletariatului, care făurește noua societate comunistă.

Partidul Comunist, pornind dela indicațiile lui Lenin, educă la oamenii sovietici, la tineret cele mai bune, cele mai nobile calități omenești. Intreaga muncă educativă a organizațiilor de comsomol are drept scop educarea unor patrioți sovietici, a unor luptători pentru cauza partidului, curajoși, viteji și principiali. Omul sovietic trebuie să se distingă prin înaltele sale calități morale: claritatea scopului, neînfricarea în luptă, dârzenia, tăria de caracter, înalta conștiință a datoriei sociale, încrederea adâncă în victoria măreței noastre cauze. Tânărului sovietic îi este străin naționalismul îngust; el este educat în spiritul prieteniei leninist-staliniste între popoare, în spiritul respectului față de oamenii muncii de toate naționalitățile, în spiritul internaționalismului proletar.

O uriașă importanță în educația tineretului o are școala. Pe băncile școlii tânăra generație primește pentru prima oară primele noțiuni ale concepției comuniste despre lume. In lucrările lui V. I. Lenin sunt cuprinse indicații de cea mai mare importanță pentru partid și pentru stat, cu privire la modul cum trebuie să fie organizată școala sovietică, cu privire la scopurile sale educative.

Lenin considera că școala înafara vieții, înafara politicii este o minciună și o fățărnicie. Dacă în societatea burgheză școala este transformată într'o unealtă a dominației de clasă a burgheziei, în condițiile orânduirii sovietice, după concepția lui Lenin, școala trebuie să fie un instrument al dictaturii proletariatului, să răspândească principiile comunismului.

Vladimir Ilici a subliniat importanța uriașă a învățământului politehnic, care este unul din cele mai importante mijloace de desvoltare multilaterală a omului. Invățământul politehnic oferă tineretului posibilitatea de a-și însuși bazele științei moderne ale producției contemporane, bazele tehnicii înaintate. Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a arătat necesitatea înfăptuirii învățământului politehnic.

Comsomolul poartă numele marelui conducător al oamenilor muncii V. I. Lenin, nume pe care l-a primit în anul 1924, la cel de al VI-lea Congres al său.

Comsomolul s'a dovedit în tot acest timp demn de numele primit; el a urmat și urmează poruncile lui Lenin. Comsomolul a educat și continuă să educe tineretul în spiritul devotamentului față de cauza lui Lenin, față de Patria socialistă, în spiritul prieteniei de nesdruncinat între popoare și al înaltei vigilențe politice. Comsomolul a devenit un ajutor credincios și activ al Partidului Comunist în lupta pentru construirea societății comuniste.



Pioniera Minculescu Alexandra a îndrăgit patinajul artistic. Pe patinoarul colectivului „Progresul ITB" din București se antrenează cu sârguință. Dorința ei este să învețe mereu noi și frumoase exerciții. Intr'una din zile a întâlnit-o aici pe Gertrude Kommerth campioana R.P.R. la patinaj artistic care a primit cu plăcere s'o ajute. Sanda ajutată de campioană învață un frumos exercițiu artistic.

Inovatoarea școlii

CLUJ (dela corespondenta noastră Livia Löwenstein).

Incă dela venirea în școală Crișan Rozalia și-a propus să-și însușească temeinic meseria pe care și-a ales-o. Dela început i-a plăcut să studieze tehnologia încălțămintei. Iși dădea seama că de cunoașterea funcționării mașinilor și de stăpânirea meseriei depinde cantitatea și calitatea încălțămintei produse. Astfel ajutată de profesorul de tehnologie a început să studieze cărți tehnice. La cabinetul tehnic al școlii „Iancu Herbac" utemista Crișan Rozalia a găsit cartea „Manualul cismarului" tradusă din limba rusă. In această carte și în altele pe care le-a citit, utemista Crișan a văzut că munca dintr'o fabrică de încălțăminte se poate mult îmbunătăți prin raționalizări și inovații. Așa s'a născut și la ea dorința de a deveni inovatoare. In orele de practică din uzină, a început să studieze mașinile și diferite etape ale procesului de producție. Studiind mașina de bătut capse la pantofii de tenis a ajuns la concluzia că în cazul când se vor adăuga 3 dispozitive de bătut capse în loc de unul, productivitatea muncii va crește considerabil. Părerea ei și-a pus-o pe hârtie, întocmind cu mare grijă o schiță pe care a înaintat-o biroului de inovații.

Propunerea utemistei Crișan Rozalia a fost apreciată de colectivul de ingineri și tehnicieni și aplicată în practică. Calculele făcute de ea s'au dovedit a fi bune. Productivitatea muncii în urma introducerii acestei inovații a fost mărită cu 200 la sută. In consfătuirea la care au luat parte toți elevii școlii profesionale s'a vorbit despre această inovație, pentru care utemista Crișan a fost și premiată.

Aceasta este doar primul succes. Eleva Crișan Rozalia învață și muncește, pentru a obține noi succese, din ce în ce mai importante. Iar elevii școlii profesionale, tovarășii ei de muncă, se străduesc să-i urmeze cât mai curând exemplul.

Succesele oțelarilor dela „Progresul"

La uzina metalurgică „Progresul" din Brăila, muncitorii și tehnicienii din sectorul oțelărie luptă pentru a da patriei mai multe produse de bună calitate. Oțelarii dela cuptoarele Siemens Martin și electrice au elaborat numai în prima decadă a lunii ianuarie un număr de 18 șarje rapide. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de oțelarii din echipele conduse de tov. Mavrodin Radu, Ciornea Ernest, Adetu Niță și Radu Vasile. Aplicând metoda sovietică Matulinet, ei au elaborat în această perioadă de timp câte 3—6 șarje rapide.

Activitatea Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R.

Un centru de răspândire a experienței sovietice

In lupta pentru o viață mai bună, pentru construirea socialismului, oamenii de știință, inginerii, tehnicienii și muncitorii din țara noastră, aplică consecvent în munca lor realizările și experiența științei sovietice, cea mai înaintată știință din lume.

Pentru a înlesni oamenilor muncii cunoașterea și însușirea științei și literaturii sovietice de specialitate, Institutul de Studii Româno Sovietic al Academiei R.P.R. pune la dispoziția celor interesați, prin numeroasele sale forme de documentare materialul științific sovietic necesar.

Pe primul plan al activității sale, Institutul are sarcina de a pune la dispoziția Institutelor și Colectivelor de cercetări științifice ale Academiei R.P.R. lucrări necesare pentru studierea anumitor probleme legate de dezvoltarea științei în țara noastră. Folosind materialele Institutului de Studii Româno-Sovietic — puse la dispoziția institutelor și societăților științifice, știința noastră obține rezultate tot mai frumoase. Astfel, în domeniul medicinii — învățătura savantului I. P. Pavlov cunoscută și larg aplicată azi de medicii și clinicienii noștri, aduce o neprețuită contribuție la folosirea noilor metode de muncă în clinici și spitale.

In domeniul agriculturii, în urma introducerii treptate a complexului Docuceaev-Costâcev-Viliams, sau în domeniul tehnicii — prin introducerea celor mai înaintate mijloace de mecanizare a muncii — s'au obținut rezultate valoroase.

In domeniul pedagogiei, institutele de învățământ superior folosesc din plin materialul pus la dispoziție de Institut.

Pentru documentarea acestora, Institutul de Studii Româno-Sovietic redactează 16 serii de „Caiete de traduceri pentru catedre universitare" din diferite domenii: marxism-leninism, materialism dialectic, studii de economie politică, studii de istorie, geologie, geografie, biologie, etc. Deasemeni se traduce integral revista sovietică „Vestnic vâsșei scoli" (Buletinul Invățământului Superior) în care sunt prezentate principalele rezultate ale muncii didactice și metodologice ale institutelor de învățământ din Uniunea Sovietică.

In vederea realizării sarcinilor sale, Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. a tradus în limba română numai în anul 1953 circa 200.000 pagini din lucrările apărute în presa sovietică de specialitate, precum și cărți științifice. Articolele cele mai importante au fost publicate în Analele Româno-Sovietice, Biblioteca Analelor Româno-Sovietice, Caiete de traduceri pentru catedre universitare și în alte reviste științifice.

In anul 1953 Institutul a tradus regulat, integral toate numerele a 28 reviste științifice sovietice din diverse ramuri ale științei cum sunt: Communist, Voprosi economichi, Voprosi filosofii, Voprosi iazâcoznania, Biologhia, Biochimia, etc.

Pentru a ușura celor interesați orientarea în imensul material sovietic existent, Institutul editează „Repertorii bibliografice periodice" cu diferite tematici, cuprinzând titluri de cărți și articole în limba rusă sau traduse în limba română cu scurte adnotări privind conținutul lor. Astfel în 1953, au apărut „Repertoriul bibliografic periodic", „Intrecerea socialistă și mișcarea stahanovistă", „Construcții hidrotehnice", „Tăierea rapidă a metalelor", „Protecția plantelor", „Probleme de pedologie" și altele.

Prin serviciul de Bibliografii se dau consultații bibliografice la cerere, celor ce se interesează de studierea anumitor probleme.

In acelaș scop, Institutul elaborează Caiete de fișe rezumative, în românește, după toate numerele revistelor sovietice care se găsesc în Biblioteca Institutului.

Institutul editează lunar, în patru serii „Repertorii generale de traduceri în limba română" în următoarele domenii: științe sociale, literatură și artă, științele naturii, științe tehnice și științe medicale — cuprinzând lista traducerilor efectuate atât în Institut cât și de alte instituții din țară.

Institutul de Studii Româno-Sovietic alcătuește și trimite lunar oamenilor de știință din țara noastră „Dosare de Documentare Științifică" pe specialități.

Un mijloc de informare operativă reprezintă „Buletinul de Informare Științifică" care apare săptămânal. Buletinul redă în rezumat conținutul celor mai importante articole cu privire la activitatea științifică, apărute în presa sovietică și intrate în săptămâna respectivă în Biblioteca Institutului.

In anul 1953, în colaborare cu alte instituții, Institutul de Studii Româno-Sovietic a organizat un număr de circa 480 conferințe și referate, tratând diferite probleme științifice de actualitate.

Infăptuind sarcina trasată — de partid și guvern, Institutul caută să-și lărgească din ce în ce mai mult sfera științifică de activitate spre a cuprinde toate sectoarele vieții științifice și economice din patria noastră.

Astfel, pentru a satisface nevoile crescânde de documentare legate de construirea cu succes a socialismului în țara noastră, Institutul prevede pentru anul 1954 mărirea considerabilă a numărului publicațiilor periodice editate de el. Astfel, pe lângă cele 14 serii ale Analelor Româno-Sovietice se vor edita încă 3 serii și anume: Zootehnie și Medicină Veterinară, Seria Metalurgie și Construcții de Mașini, iar în domeniul Medicinei pe lângă cele 3 serii existente va mai apare și seria Chirurgie.

In cadrul Bibliotecii Analelor Româno-Sovietice, pe lângă seriile existente de medicină și tehnică va fi editată seria agricultură care va apare de 6 ori pe an.

Pentru a ajuta mai bine, cercetătorului în munca de selecționare a materialului ce-l interesează într'o anumită problemă — Institutul a redactat încă din anul 1953 „Revista de referate" pe discipline, în care este redat în rezumat, în limba română, întregul material apărut în U.R.S.S. — din domeniul respectiv. Aceste „Reviste de referate" apar lunar. In anul 1953 a apărut „Revista de referate" pe problemele: Matematică — Fizică — Chimie — Agricultură; în anul acesta revista va cuprinde probleme din 11 ramuri ale științei.

Biblioteca Institutului pune la dispoziția publicului cca. 40.000 titluri lucrări în limba rusă și în limba română, peste 280 titluri de reviste științifice sovietice, 260 titluri de reviste românești, circa 30.000 titluri de traduceri. In cadrul Bibliotecii funcționează și un Serviciu de împrumut cu un fond de 10.000 titluri în limba rusă și română și 12.000 titluri traduceri.

Pentru a ține o cât mai strânsă legătură cu toate centrele culturale și economice din țară, Institutul a înființat Filiale în orașele Cluj, Iași, Timișoara, Tg. Mureș și Orașul Stalin. O largă rețea de documentare o constitue Centrele de Documentare Științifică A.R.L.U.S.-I.S.R.S. care activează pe lângă Bibliotecile regionale A.R.L.U.S. din fiecare reședință regională.

Impotriva remilitarizării Germaniei occidentale, pentru asigurarea păcii în Europa

Puține zile ne mai despart de data de 25 ianuarie când va începe la Berlin conferința miniștrilor de afaceri externe ai celor patru mari puteri, Uniunea Sovietică, Franța, Anglia și S.U.A. In centrul atenției conferinței va sta problema germană — de a cărei rezolvare justă depinde problema asigurării securității Europei. Este deaceea firesc uriașul interes cu care popoarele Europei, întreaga omenire iubitoare de pace, așteaptă acest eveniment. Popoarele lumii nu uită că Germania a zămislit în ultima jumătate de secol acele forțe întunecate care au aprins incendiul a două războaie mondiale ce s'au soldat cu 67 milioane de bărbați, femei și copii uciși și cu pierderi materiale tot atât de înspăimântătoare. Imperialismul german — cu tendințele sale extrem de agresive cu poftele lui expansioniste nelimitate („Deutschland, Deutschland über alles", „Germania peste tot") s'a dovedit a fi vrăjmaș de moarte al păcii, securității și libertății popoarelor Europei. Dar încălcând pacea și securitatea țărilor europene, militarismul german s'a manifestat ca gropar al națiunii germane însăși. Timp de 45 de ani (1900-1945) Germania a irosit cel puțin 20 de ani pentru pregătirea intensă în vederea a două războaie mondiale și peste 10 ani pentru purtarea nemijlocită a acestor războaie. Cât privește rezultatele celor două războaie mondiale pentru poporul german — se cunosc. Aproape 8.000.000 de germani au pierit, iar numărul mutilaților și răniților este considerabil.

Va păși Germania pe același cale nefastă a aventurilor războinice, va deveni ea din nou principalul focar european al unei noi agresiuni? Sau, dimpotrivă, trăgând învățămintele necesare din aspra lecție a istoriei, Germania va păși pe o nouă cale, devenind unul dintre cei mai importanți factori ai întăririi păcii și securității în Europa? Popoarele Europei și însăși poporul german — sunt interesate în cel mai înalt grad ca Germania să devină o țară iubitoare de pace. Răspunzând acestei dorințe după înfrângerea militară a nazismului, marile puteri și-au luat prin acordul dela Potsdam obligația de a contribui la crearea unui stat german unit, democratic, pașnic, de a preîntâmpina pentru totdeauna primejdia reînvierii militarismului și a nazismului german. Aplicarea consecventă a acestei hotărîri în Răsăritul Germaniei, în zona de ocupație sovietică a dus la crearea R. D. Germane — puternicul bastion al forțelor iubitoare de pace ale poporului german, unul dintre cei mai importanți factori ai întăririi păcii și securității Europei. Dimpotrivă, încălcarea și nesocotirea de către puterile occidentale a hotărîrilor dela Potsdam în partea de Apus a țării — în Germania occidentală, a contribuit la renașterea forțelor militarismului și fascismului și a dus la făurirea chiar în centrul Europei a unui focar de război, care amenință în mod serios pacea lumii, reprezentat prin republica dela Bonn.

In contrast cu politica puterilor occidentale, Uniunea Sovietică a promovat în permanență o politică menită să ducă la rezolvarea democratică a problemei germane, la făurirea unui stat german care să fie un factor de pace în inima Europei.

★

Puterea marilor monopoluri — iată ce a constituit baza economică a hrăpărețului imperialism german. Clasa iuncherilor (moșierimea) a constituit baza socială, pepiniera cadrelor militarismului german. Contrar hotărîrilor dela Potsdam, în Germania apuseană clica monopoliștilor și a iuncherilor a fost ridicată din nou la putere. Cu creditele magnaților finanței americane (2/3 din investițiile de capital străin din Germania occidentală aparțin Statelor Unite) se refac cu repeziciune concernele militare ale lui Thyssen, și ale altora ca el — care în urmă cu mai bine de două decenii au bătătorit calea odiosului regim hitlerist. Fumegă din nou coșurile uzinelor producătoare de armament ale sinistrului rege al tunurilor din Ruhr—Krupp. Ruhr — a devenit din nou un arsenal de pregătire a agresiunii. In mâinile a 22 familii de industriași din Ruhr, se află 97 la sută din producția de oțel, 85 la sută din producția de fontă și 91 la sută din producția de laminate de oțel.

Odată cu restabilirea poziției magnaților industriei metalurgice din Ruhr, sunt refăcute faimoasele concerne hitleriste de construcții aeronautice „Messerschmidt", „Fokke-Wulf", „Dornier" și altele. Concernul „Messerschmidt" a și încheiat pregătirile tehnico-industriale pentru a începe producția de război.

La conducerea economiei Germaniei occidentale au apărut foști „führeri" și consilieri ai economiei de război hitleriste: Reisch, Henle, Hjalmar Schacht. Pferdmenges — fost conducător al băncii de scont în timpul lui Hitler — actualmente unul din principalii sfetnici ai lui Adenauer. Puterea politică a încăput pe mâinile monopolurilor. O sumară analiză a componenței guvernului dela Bonn este edificatoare în această privință. Cancelarul Adenauer, — vechi admirator al fascismului (în 1929 a declarat că „numele lui Mussolini va fi înscris cu litere de aur în istoria bisericii catolice"), reprezintă interesele concernului electric Rin — Vestfalia, ale Uniunii fabricilor de mătase artificială, ale casei bancare Stein din Köln, ale băncii Oppenheim-Pierdmenges și ale întreprinderii de aviație Junkers. Locțiitorul lui Adenauer în funcție de prim ministru, Frangz Blücher, este unul dintre conducătorii concernului militar Flick. Gerhard Schröder — ministrul afacerilor interne, reprezintă interesele concernului Klökner... Și lista s'ar putea prelungi cu multe alte nume de miniștri ai monopolurilor germane.

Numeroși sunt deasemeni criminalii de război cărora le-au fost schimbate locurile din închisori cu portofolii în guvernul dela Bonn sau cu mandate de deputați în Bundestag (parlamentul Germaniei occidentale). Din cei 19 miniștri ai cabinetului lui Adenauer, 5 au fost în trecut fasciști sau au colaborat activ cu fasciștii, iar 3 au ocupat posturi importante în aparatul de stat hitlerist.

In acelaș timp, în parlamentul dela Bonn au intrat în urma „alegerilor" dela 6 septembrie 1953, pe lângă 75 de oameni de afaceri, 41 moșieri și 23 criminali de război, membri marcanți ai partidului hitlerist, generali naziști. „Bundestagul revanșarzilor" — iată cum a fost denumit parlamentul lui Adenauer în Europa Apuseană. Nu este de mirare că în aceste condiții în care regimul lui Adenauer a devenit locul de refugiu al tuturor scursorilor nazismului, fostul feldmareșal hitlerist Kesselring — unul din organizatorii agresiunii hitleriste, și-a anunțat intenția de a candida pentru postul de președinte al republicii dela Bonn!

Până și un corespondent al trustului de presă american Scripps—Howard, Ludrdell Denny, a fost nevoit să recunoască țelurile agresive ale clicii lui Adenauer: „Acei ce l-au urmat pe Hitler — scria Denny — după alegerile din 6 septembrie îl vor urma acum pe Adenauer".

„Astăzi Germania occidentală seamănă cu o junglă în care mișună tot felul de agenți și de organizații secrete". Această declarație semnificativă a făcut-o primul ministru al landului (provinciei) Hessen August Zinn — în luna noembrie a anului 1952, referindu-se la un eveniment petrecut pe atunci: descoperirea organizației teroriste fasciste clandestine „Serviciul tehnic al Uniunii tineretului german". Intr'o vilă luxoasă, camuflată sub denumirea de „casă de odihnă" pentru funcționarii unei întreprinderi, a fost descoperit armament american și liste cu numele unor fruntași democrați din Germania occidentală ce urmau să fie suprimați. Căpeteniile acestei organizații fasciste au reușit să scape. Faptele arată însă că organizațiile fasciste n'au nevoie în general de camuflaje pentru a-și desfășura în voie activitatea lor criminală de îndobitocire a maselor — îndeosebi a tineretului — cu ajutorul ideologiei militariste. Potrivit unor date publicate în presa americană încă în 1951, grupările fasciste legale și semi-legale din Germania occidentală numărau aproximativ 200.000 membri. Asociațiile fasciste poartă nume caracteristice — „Katakomben", „Spinne" (Păianjenul), „Prima legiune", „Tradițiile lui Adolf Hitler" și altele. Din rândurile organizației fasciste „Uniunea tineretului german" și ale celorlalte organizații fasciste au fost recrutați huligani care la comanda reacționarilor dela Bonn și a serviciilor de spionaj american s'au dedat la vandalisme în sectorul democrat al Berlinului, cu prilejul provocării dela 17 iunie din anul trecut.

Coloanele presei reacționare vest-germane abundă în atacuri violente împotriva Franței, Poloniei, Cehoslovaciei, Uniunii Sovietice. „Vrem să înfrângem Franța în mod victorios" — scrie ziarul „Der Stahlelm" care apare la Köln.

„Trebue să reînviem cadavrul din 1945 al soldatului german". „Trebue să reînviem spiritul combativ german din anii 1914-1918 și 1939-1945", declară fără jenă fostul feldmareșal hitlerist Kesselring care a uitat pesemne cum s'a prăbușit mașina de război nazistă sub pumnul de oțel al nebiruitelor oști sovietice. Cercurile revanșarde dela Bonn nu se mulțumesc însă cu ațâțarea isteriei războinice. Ele au trecut la formarea unităților militare menite să fie incluse în coaliția militară a Blocului Atlanticului de Nord fie pe scara de serviciu a „armatei europene", fie direct. De curând ministrul de interne dela Bonn a făcut cunoscut faptul că în Germania occidentală au început să funcționeze 29 școli de cadre militare. După cum a declarat Theodor Blank, de fapt ministrul de război al guvernului dela Bonn, departamentul său poate începe deîndată recrutarea unei armate de 100.000 de oameni. Revanșarzii germani așteaptă doar semnalul: ratificarea tratatelor militariste dela Bonn și Paris cu privire la crearea „armatei europene".

Firește că pregătirile militare pe care le face clica dela Bonn necesită cheltueli uriașe pe care nu le suportă nici concernele lui Thyssen, Hesch, Klökner — care și-au întreit averile în comparație cu perioada dinainte de război și nici băncile care au finanțat regimul nazist al căror bilanț global este în prezent cu mai mult de odată și jumătate mai mare față de perioada de dinainte de război. Aceste cheltueli constitue o povară grea pe umerii oamenilor muncii. Astfel, s'a calculat că în Germania occidentală — se cheltuesc în scopuri militare în fiecare minut 20.000 mărci, în timp ce cheltuelile alocate din buget pentru ocrotirea sănătății reprezintă o marcă și 77 pfenigi de om pe an. Crește totodată șomajul, în urma reducerii producției civile. Există aproape 3.000.000 șomeri totali și parțiali — lucru considerat de ministrul economiei dela Bonn „fenomen normal al unei economii sănătoase"!

O altă consecință a reînvierii militarismului în Germania apuseană o constitue sălbateca teroare polițienească ce tinde să înăbușe lupta forțelor înaintate, cinstite și democratice ale Germaniei occidentale care luptă cu abnegație împotriva restaurării fascismului, pentru crearea unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace și independente. Dar în ciuda represiunilor, a prigoanei, își croiesc tot mai mult drum forțele care se opun militarismului. Nouă milioane de germani au votat în alegerile din 6 septembrie anul trecut împotriva politicii de militarizare a Germaniei occidentale. Numeroși oameni politici lucizi de diferite concepții politice și religioase cum sunt: fostul cancelar al Germaniei Joseph Wirth, pastorul evanghelic Martin Niemöller, Heinneman, fost ministru de interne în guvernul dela Bonn, resping calea militarismului, a războiului. Faptele arată că înăuntrul Germaniei s'au petrecut schimbări uriașe, cu adevărat istorice, în urma cărora forțele războiului și ale revanșei nu mai dispun de posibilitățile de desvoltare pe care le-au avut în perioada dintre cele două războaie mondiale. Există Republica Democrată Germană — reazimul forțelor iubitoare de pace din Germania în care popoarele iubitoare de pace văd pe bună dreptate imaginea unei Germanii noi — Germania păcii și a muncii, democrației și progresului. Prin constituirea R.D. Germane s'a creat fundamentul unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace și deci fundamentul pentru o pace trainică în Europa.

In schimb refacerea forțelor militarismului și fascismului pe teritoriul Germaniei occidentale crează o amenințare serioasă pentru securitatea popoarelor Europei, baza pentru noi aventuri războinice. Opoziția popoarelor europene față de renașterea wehrmachtului, convingerea lor profundă că Germania occidentală constitue un focar de război, a fost de natură să silească parlamentele multor țări occidentale de a nu ratifica încă tratatele dela Bonn și Paris. In aceste condiții apare deadreptul ridicolă și absurdă încercarea guvernanților dela Bonn și a cercurilor agresive internaționale de a înfățișa regimul politic dela Bonn ca o bază pentru unificarea Germaniei. Așa de pildă, ziarul reacționar „Aachener Nachrichten". prezintă în felul următor poziția clicii lui Adenauer: „Unificarea poate fi realizată pe baza constituției dela Bonn. Potrivit acestei metode de unificare, republica federală cu toate legile, tratatele și aparatele sale ar continua să existe și să se lărgească până la statul întregii Germanii"... Atitudinea revanșarzilor dela Bonn apare cu atât mai odioasă în prezent, când — după cum se știe — în ajunul conferinței dela Berlin a celor patru mari puteri ce urmează să discute căile destinderii încordării internaționale, guvernul Adenauer a găsit cu cale să pună în discuția parlamentului chestiunea revizuirii constituției în scopul introducerii serviciului militar obligatoriu! Forțele păcii văd în această manevra provocatoare, o nouă încercare a cercurilor reacțiunii internaționale, în cârdășie cu clica dela Bonn, de-a împiedica destinderea încordării internaționale. Așa cum se arată în declarația Comitetului pentru problemele unității Germaniei „trebue să se pună capăt politicii lui Adenauer de agravare a situației internaționale, pentruca conferința miniștrilor afacerilor externe să fie ceeace popoarele așteaptă dela ea — un pas înainte pe calea asigurării păcii în Europa și în lumea întreagă și care va duce Germania la unitate".

Poporul nostru urmărește cu o deosebită atenție desfășurarea evenimentelor în Germania. Oamenii muncii nu pot uita că România a fost în două rânduri victima militarismului prusac și deaceea sprijină toate inițiativele menite să ducă la reglementarea pașnică a problemei germane.

A. BRATU

„Problema principală este înțelegerea"

Un articol de Otto Grotewohl

BERLIN 18 (Agerpres). Presa democrată din Berlin a publicat articolul intitulat „Problema principală este înțelegerea", semnat de Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane.

Privirile întregii opinii publice mondiale, se arată în articol, sunt ațintite spre apropiata conferință dela Berlin a celor patru miniștri ai afacerilor externe.

Luând cuvântul zilele trecute în fața fracțiunii parlamentare a Uniunii creștin-democrate, Adenauer a declarat că „alegerile libere pe întreaga Germanie vor constitui principala problemă a conferinței dela Berlin". Acest lucru este greșit. Această declarație urmărește să inducă în eroare poporul german și să-l abată dela adevărata problemă principală. Principala problemă o constitue securitatea și pacea pentru întreaga lume și pentru Germania și nu alegerile în Germania. Pentru Germania nu poate exista o pace adevărată atât timp cât întreaga lume nu se află în siguranță și nu poate exista securitate în Europa și în întreaga lume atât timp cât Germania continuă să fie un focar potențial de neliniște, întrucât ea nu are tratat de pace și este împărțită în două părți, dintre care într'una și anume: în cea occidentală, se reinvie militarismul și fascismul.

In continuare Otto Grotewohl scrie:

Guvernul Republicii Democrate Germane a propus poporului german un program de tratative care cuprinde până și cele mai mici probleme litigioase ce se pot ivi.

Se poate ajunge oare la o înțelegere în toate aceste probleme? Noi credem că da! Cu cât va fi mai mare numărul problemelor asupra cărora germanii se vor înțelege între ei, de bună voie, cu atât mai mici vor fi divergențele și deosebirile de păreri între puteri la apropiata conferință a celor patru în legătură cu problema germană. Cu cât noi, germanii, ne vom înțelege mai bine și mai precis asupra problemelor securității, cu atât vor fi mai mari șansele ca o delegație a întregii Germanii să fie ascultată la conferință și să obțină un tratat de pace. Până în ziua de astăzi, numai în Republica Democrată Germană, peste 4.500.000 de locuitori și-au pus semnătura pe cererea poporului german cu privire la participarea reprezentanților Germaniei răsăritene și apusene la conferința dela Berlin. Zeci de mii de oameni ai muncii vestgermani au trimis guvernului Republicii Democrate Germane scrisori în care declară că sunt de acord cu acest lucru și în fiecare zi delegații ale oamenilor muncii din întreprinderile Germaniei răsăritene și apusene solicită guvernul Republicii Democrate Germane să sprijine cu hotărîre revendicările naționale ale poporului german.

Cât despre guvernul Republicii Democrate Germane, el a cerut limpede și fără echivoc în declarațiile sale din 25 noembrie și 16 decembrie 1953 participarea germanilor la conferința dela Berlin.

Acesta este unicul punct de vedere posibil al unui guvern german în chestiunea rezolvării pașnice a problemei germane. Faptul că în prezent a fost creată la Bonn o așa numită „delegație germană care se va afla la Berlin la dispoziția puterilor occidentale", constitue o ieșire grosolană. Se știe prea bine că cele patru puteri nu vor primi o asemenea delegație, deoarece ea nu reprezintă interesele întregii Germanii.

Niciodată nu trebue ignorat un acord între germani — se spune în continuare în articol. Acum ca și întotdeauna, considerăm inadmisibilă recenta propunere de a se organiza alegeri prin numirea unei comisii neutre și prin colaborarea cu această comisie. Poporul german are destulă experiență în ținerea de alegeri. El nu este un popor colonial și deaceea el nu are nevoie de niciun fel de tutelă politică într'o problemă vitală proprie.

Prezidiul Camerei Populare a Republicii Democrate Germane a adresat la 14 ianuarie Prezidiul bundestagului vestgerman propunerea ca bundestagul vestgerman și Camera Populară a Republicii Democrate Germane să se adreseze conferinței celor patru miniștri de afaceri externe cu rugămintea de a invita pe reprezentanții Republicii federale vestgermane și pe reprezentanții Republicii Democrate Germane la discutarea tratatului de pace cu Germania și a problemei restabilirii unei Germanii democrate, iubitoare de pace și independente. De deputații bundestagului vestgerman depinde astăzi studierea acestei propuneri și aprobarea ei, pentrucă posibilitatea ce o are astăzi poporul german să nu rămână nefolosită. Prin aceasta ei vor contribui la apropierea rezolvării pașnice a problemei germane și la asigurarea unui viitor fericit pentru poporul german. Noi considerăm că în Germania occidentală sunt multe milioane de patrioți germani care sunt gata, alături de noi, să sprijine această revendicare justă a poporului german. Dezmembrării patriei noastre, dezmembrare dăunătoare pentru noi, trebue să i se pună capăt. Acest lucru va fi obținut cu atât mai ușor cu cât întregul popor german va înțelege mai bine situația actuală, cu toate posibilitățile ei, și va trage următoarele concluzii:

1. Dacă guvernele celor patru popoare pot lua loc în jurul aceleiași mese, acelaș lucru îl pot face și reprezentanții celor două părți ale Germaniei.

2. Germania este cel mai mult interesată în toate problemele securității internaționale, deoarece orice acord în problemele internaționale va avea o influență favorabilă și asupra rezolvării problemei germane.

3. Securitatea Europei și a Germaniei constitue problema cea mai vitală a poporului german. Tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", intenția de a modifica constituția, dezbaterile din bundestag cu privire la introducerea serviciului militar obligator și la crearea de divizii germane servesc nu securitatea, ci, dimpotrivă războiul.

4. Politica guvernului Adenauer micșorează posibilitatea unui acord internațional, envenineaza atmosfera internațională și împiedică restabilirea unității Germaniei.

Deaceea, tuturor măsurilor guvernului Adenauer, care servesc acest scop, cum sunt de pildă tratatul privitor la „comunitatea defensivă europeană", dezbaterile privitoare la introducerea serviciului militar obligator, modificarea constituției și altele, trebue să li se pună capăt încă înainte de conferința dela Berlin pentrucă această conferință să nu fie pusă în fața unor greutăți noi și de nebiruit.

5. Germanii din cele două părți ale Germaniei trebue să se întâlnească pentru a ajunge la o înțelegere. O bază pentru această înțelegere este declarația guvernului Republicii Democrate Germane din 25 noembrie 1953. Dar, în afară de aceasta suntem gata să discutăm, fără niciun fel de condiții preliminare, și orice altă problemă ridicată de partea vestgermană. Noi am fost întotdeauna și suntem și în prezent gata pentru aceasta.

In preajma conferinței dela Berlin

BERLIN 18 (Agerpres). — TASS transmite:

La cea de a 5-a ședință care a avut loc la sediul administrației militare engleze din Berlin, reprezentanții înalților comisari ai Marii Britanii, U.R.S.S., S.U.A. și Franței, au examinat problema alegerii clădirii în care se va ține conferința celor patru miniștri ai afacerilor externe, care urmează să înceapă la Berlin la 25 ianuarie, precum și alte probleme de ordin tehnic în legătură cu conferința.

Reprezentanții au căzut de acord ca pentru conferință să fie folosită clădirea fostului Consiliu de control de pe Eischolzstrasse nr. 32 și clădirea de pe strada Unter-den-Linden nr. 63—65, care este reședința înaltului comisar al U.R.S.S. în Germania.

Ei au căzut deasemenea de acord ca în prima săptămână ședințele miniștrilor afacerilor externe să se țină în clădirea fostului Consiliu de control, în a doua săptămână — la reședința înaltului comisar al U.R.S.S. în Germania, în a treia săptămână — în clădirea fostului Consiliu de control; ulterior, locul unde se vor ține ședințele va depinde de mersul conferinței. Au fost numiți experții pentru pregătirea unui șir de propuneri de ordin tehnic.

Pentru lărgirea comerțului dintre răsărit și apus

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 15 ianuarie, la Ministerul comerțului exterior și intergerman al R.D. Germane a avut loc o conferință de presă a delegației egiptene condusă de generalul Hasan Ragab.

In declarația făcută în cadrul conferinței de presă, generalul Ragab a relevat succesele economice ale Republicii Democrate Germane. Subliniind că R. D. Germană poate livra multe produse care interesează Egiptul, Ragab a declarat că la rândul său Egiptul poate livra R. D. Germane bumbac, obiecte de piele, in, fire de in, și o serie de alte produse.

Ragab a vorbit în continuare despre stabilitatea economiei țărilor lagărului democratic și a declarat: „Incheind acorduri comerciale pe termen lung cu țările democratice, Egiptul este încredințat că nu-l va atinge niciun fel de criză economică specifică lumii capitaliste".

Generalul Ragab a declarat deasemenea că expoziția industrială a Republicii Democrate Germane, care se va deschide în luna martie a.c. la Cairo, va contribui la lărgirea comerțului dintre Egipt și R.D. Germană. Reprezentanții comerțului egiptean, a spus Ragab, vor avea prilejul să vadă la această expoziție numeroasele mărfuri produse în Republica Democrată Germană, care se caracterizează prin calitate superioară și prețuri acceptabile.

Generalul Ragab a subliniat deasemenea că el s'a străduit ca relațiile dintre guvernele celor două țări să devină și mai strânse.

Revista engleză „Economist" despre necesitatea participării Chinei la o conferință a celor cinci puteri

LONDRA 18 (Agerpres). — „Economist" publică un articol în care analizează posibilitatea participării Chinei la conferința celor cinci mari puteri. Ziarul scrie: „In numeroase cercuri se susține cu tărie că puterile occidentale au datoria morală și juridică de a admite China ca membră a Consiliului celor cinci și că acest lucru este impus și de bunul simț... Participarea Chinei ar obliga Statele Unite și Franța să recunoască guvernul lui Mao Țze-dun. Și după cum dictează bunul simț, scrie în continuare „Economist", o înțelegere cu China nouă trebue într'adevăr obținută înainte de a fi posibilă reglementarea situației din Extremul Orient în ansamblu".

Potrivit celor transmise de agenția Press Association, luând cuvântul la 15 ianuarie a.c. la Newfield, laburistul H. Dalton a declarat: „Rușii propun să se convoace o conferință a celor cinci puteri cu participarea Chinei comuniste. Noi trebue să sprijinim această propunere... Realitatea crudă, arată Dalton, constă în aceea că China este din toate punctele de vedere o mare putere și va fi și mai puternică și că actualul guvern comunist sau popular ține ferm în mâinile sale puterea. Clica lui Cian Cai-și din Formoza, care este în plină descompunere și degenerare, a spus Dalton, nu are nici speranțe, nici viitor. Ce se urmărește atunci refuzând recunoașterea noii Chine sau refuzând întâlnirea cu reprezentanții ei la conferință?"

In legătură cu criza de guvern din Italia

ROMA 18 (Agerpres). — Agenția Ansa anunță că la 17 ianuarie leaderul democrat creștin Amintore Fanfani a fost primit de președintele republicii, Einaudi, căruia i-a anunțat că acceptă să formeze noul guvern. In dimineața de 18 ianuarie Fanfani s'a prezentat din nou președintelui republicii cu lista noului guvern din care fac parte: Amintore Fanfani, președinte al Consiliului de miniștri; Giulio Andreotti, afacerile interne; Attilio Piccioni, afacerile externe; Paolo Emilio Taviani, apărarea națională.

Toți membrii noului guvern sunt democrat-creștini, cu excepția ministrului comerțului exterior, Giordano dell'Amore, care este „independent".

La 26 ianuarie, noul guvern urmează să se prezinte în fața parlamentului.

Potrivit agenției France Presse, orientarea vădită spre dreapta a lui Fanfani a fost determinată de dorința acestuia de a obține sprijinul monarhiștilor în parlament. Observatorii sunt însă de părere că noul guvern, așa cum este compus, va avea o existență foarte fragilă.

Schimbul de note dintre Guvernul Austriei și Guvernul U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

La 5 ianuarie, Guvernul Austriac a remis ambasadei U.R.S.S. în Austria o notă în care Guvernul Austriei se adresează Guvernului Sovietic cu rugămintea ca la apropiata conferință a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri dela Berlin, să fie examinată problema austriacă pentru a fi rezolvată în cel mai scurt timp. Guvernul Austriei a trimis note asemănătoare guvernelor Franței, Angliei și S.U.A.

La 16 ianuarie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis ambasadei austriace la Moscova nota de răspuns. In această notă se arată că Guvernul Sovietic s'a pronunțat întotdeauna pentru reglementarea cât mai grabnică a problemei austriace în conformitate cu hotărîrile adoptate de cele patru puteri, considerând că restabilirea neîntârziată a unei Austrii libere și independente este necesară în interesul consolidării păcii în Europa și al asigurării drepturilor naționale ale poporului austriac. In continuare în notă se arată că din cauza unor împrejurări care nu au depins de Uniunea Sovietică, problema tratatului de stat cu Austria a rămas nerezolvată până în momentul de față. Această situație se explică în mare măsură prin faptul că Guvernele S.U.A., Angliei și Franței, sprijinite de Guvernul Austriac, au insistat asupra unor propuneri care erau în contradicție cu obligațiile asumate de cele patru puteri, inclusiv cu proiectul tratatului de stat cu Austria asupra căruia în linii mari se căzuse anterior de acord.

In încheierea notei sovietice se arată că ținând seama de dorința Guvernului Austriac, Guvernul U.R.S.S. consideră necesar să declare că este gata să facă tot ce depinde de el pentru reglementarea definitivă a problemei austriace și pentru inițierea de tratative corespunzătoare. Se înțelege dela sine că soluționarea cu succes a acestei probleme și a respectivelor tratative corespunzătoare cu privire la tratatul de stat cu Austria, cu participarea Guvernului Austriac, va depinde de măsura în care toți participanții la tratativele menționate se vor strădui cu adevărat ca reglementarea acestei probleme să corespundă sarcinii de a se restabili o Austrie liberă și independentă, și intereselor consolidării păcii în Europa.

Declarația reprezentantului R. P. Polone în Comisia neutră de repatriere din Coreea

VARȘOVIA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

Ministrul plenipotențiar Gajewski, reprezentantul Republicii Populare Polone în Comisia neutră de repatriere din Coreea, a făcut următoarea declarație corespondenților agenției China Nouă și Agenției Centrale Telegrafice Coreene:

La 14 ianuarie, la ședința Comisiei neutre de repatriere, generalul Thymayya, președintele ei, a prezentat Comisiei textul a două scrisori pe care le-a adresat comandamentului Națiunilor Unite și Comandamentului Armatei Populare Coreene și voluntarilor chinezi. Prin aceste scrisori, generalul Thymayya a expus rezultatele lucrărilor Comisiei și a caracterizat situația care s'a creat în legătură cu faptul că munca de lămurire nu a fost desfășurată în întregime și că conferința politică nu a avut loc și a făcut comandamentelor celor două părți propunerea să reia pe prizonierii aflați sub paza Comisiei și care până în prezent nu au făcut uz de dreptul la repatriere. Potrivit propunerii generalului Thymayya, acești prizonieri trebue predați comandamentelor celor două părți ca prizonieri de război și nu ca persoane civile.

La ședința din 14 ianuarie a Comisiei, delegația poloneză a protestat cu hotărîre împotriva acestei propuneri a generalului Thymayya. După părerea delegației poloneze, retransferarea prizonierilor de război către cele două părți, așa cum propune generalul Thymayya, ar constitui o încălcare grosolană a principiilor de bază ale acordului privitor la competența Comisiei neutre de repatriere în care se prevede că prizonierii de război aflați în paza Comisiei nu pot în niciun caz să fie restituiți părții care i-a luat prizonieri. Realizarea propunerii președintelui Comisiei ar fi de fapt un pas înapoi în soluționarea problemei repatrierii prizonierilor de război și nu ar face decât să contribue la sporirea încordării în Coreea. Trebue să subliniem, a declarat Gajewski, că menționatele scrisori ale președintelui Comisiei, cu excepția concluziilor [illegible] pe care le conține, cuprind în general o serie de teze juste cu care delegația poloneză este în totul de acord. Printre altele, generalul Thymayya subliniază că Comisia are dreptul deplin de a interpreta prevederile acordului cu privire la competența ei și că pentru a schimba statutul prizonierilor de război în persoane civile trebue în prealabil să se desfășoare munca de lămurire pe întreaga perioadă prevăzută, urmând ca problema prizonierilor de război care după terminarea muncii de lămurire n'or fi uzat de dreptul la repatriere, să fie supusă spre examinare conferinței politice, prevăzută în paragraful 60 din acordul de armistițiu.

In continuare, președintele Comisiei constată că întrucât munca de lămurire nu a fost desfășurată în întregime și conferința politică nu a avut loc până în prezent, orice schimbare în statutul juridic al prizonierilor de război aflați în paza Comisiei de repatriere este inadmisibilă și declară: „Orice acțiune unilaterală întreprinsă de vreuna din părțile interesate va fi în contradicție cu acordul cu privire la competența Comisiei". În ciuda acestor premize juste, în scrisorile amintite președintele Comisiei ajunge însă la o concluzie complet greșită cu privire la predarea prizonierilor de război către cele două părți înainte de 23 ianuarie a.c. Singura concluzie justă care corespunde spiritului și literei acordului cu privire la competența Comisiei neutre de repatriere, ar fi să se recunoască faptul că Comisia este datoare să prelungească termenul muncii de lămurire până la împlinirea celor 90 de zile, și să se supună problema prizonierilor de război care, după terminarea muncii de lămurire, nu vor fi făcut uz de dreptul la repatriere, examinării conferinței politice care trebue să rezolve această problemă în termen de 30 de zile. Este cu totul clar că din aceste considerente trebue să fie prelungit în mod corespunzător termenul de rămânere a prizonierilor de război în paza trupelor indiene. Numai o astfel de soluție corespunde [illegible] acordului de armistițiu și acordului cu privire la competența Comisiei neutre de repatriere. La ședințele Comisiei delegația poloneză a cerut de nenumărate ori adoptarea unei hotărîri în acest sens.

La ședința Comisiei delegația poloneză a declarat un protest hotărît împotriva soluției propuse de generalul Thymayya rezervându-și dreptul de a se pronunța mai amănunțit asupra acestei probleme după studierea atentă a scrisorilor adresate comandamentului Națiunilor Unite și comandamentului armatei populare coreene și voluntarilor chinezi.

Scurte știri

● La 16 ianuarie, la invitația consiliilor sindicale din Moscova și regiunea Moscovei, în marele palat al Kremlinului s'au întrunit fruntași din industrie, transporturi, construcții, organizațiile de creație și organizațiile științifice din Moscova și regiunea Moscovei. Ei au venit aici după o zi de muncă pentru a se odihni, pentru a sta [illegible] de vorbă și pentru a asista la un program artistic.

● La Pekin s'a deschis conferința pe întreaga Chină pentru problemele învățământului mediu.

● In sala Conservatorului din Bruxelles a avut loc primul concert al violonistului sovietic Igor Bezrodnîi. La concert au luat parte regina Elisabeta, ambasadorul U.R.S.S. în Belgia, Avilov, membri ai corpului diplomatic și numeroși reprezentanți ai vieții publice din Belgia.

● După cum anunță postul de radio Cairo, ambasadorul Afganistanului la Washington a avut o întrevedere cu un consilier al Departamentului de stat al S.U.A. căruia i-a declarat că țara sa se pronunță categoric împotriva furnizării de ajutor militar Pakistanului de către S.U.A., deoarece, a spus el, aceasta poate tulbura liniștea în această regiune a lumii.

● La 16 ianuarie a avut loc în palatul Elisée ceremonia transmiterii împuternicirilor de către Vincent Auriol, președintelui Republicii Franceze René Coty. Potrivit Constituției franceze termenul împuternicirilor președintelui Republicii franceze este de șapte ani.

● Ziarele austriace continuă să publice știri despre urmările dezastruoase ale avalanșelor de zăpadă, care au continuat timp de trei zile în regiunile muntoase ale țării. Numărul victimelor omenești este de 130.

● La 17 ianuarie a sosit la Bombay o delegație a maeștrilor artei sovietice.

Presa și opinia publică acordă o mare atenție sosirii în India a maeștrilor artei sovietice. Ziarele publică articole speciale sub titlurile: „Salutăm delegația culturală sovietică", „Soli ai culturii și ai bunei credințe", „Progresul rus în artă", „Arta și viața sunt strâns legate în Rusia".

Radjkumari Amrit Kaur, ministrul ocrotirii sănătății al Indiei, a fost numit președintele Comisiei guvernamentale pentru primirea artiștilor sovietici și pentru organizarea spectacolelor date de ei.

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

670.000 tineri șomeri în Italia

ROMA 17 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Unita", cu prilejul preschimbării carnetelor de membru al Federației tineretului comunist italian, la Roma a avut loc o mare manifestație a tineretului.

Pietro Secchia, secretar general adjunct al Partidului Comunist Italian, a rostit o cuvântare de salut în care a subliniat că o mare parte a tineretului italian își afirmă tot mai mult încrederea în partidele comunist și socialist, deoarece vede că aceste partide luptă pentru o renaștere națională și socială.

Ocupându-se de greaua situație economică a tineretului italian, Secchia a arătat că numărul șomerilor din rândurile tineretului se ridică la 670.000. Un număr de 250.000 de tineri și tinere ocupați în agricultură nu au de lucru decât 100—120 de zile pe an, iar în regiunile din sudul țării, circa 300.000 tinere lucrează la muncile câmpului pentru salarii de mizerie.

Secchia a mai subliniat că 16% dintre tinerii între 6—14 ani nu pot frecventa cursurile școlare din lipsă de localuri școlare.

Un senator american recunoaște că tineretul din S.U.A. duce o viață grea

WASHINGTON 18 (Agerpres) TASS transmite: — Subcomisia pentru criminalitatea în rândurile copiilor a comisiei juridice a Senatului a cerut prelungirea cu încă un an a împuternicirilor sale. Comisia juridică subliniază că problema criminalității în rândurile copiilor devine din ce în ce mai acută.

Reprezentantul subcomisiei, republicanul Hendrickson (statul New Jersey) a declarat în Senat că subcomisia este îngrijorată de rezultatele pe care le-au dat cercetările. „Un număr tot mai mare de copii — a spus el — sunt implicați în infracțiuni grave, copiii devin infractori dela o vârstă tot mai fragedă". In toate regiunile Statelor Unite, a continuat Hendrickson — problema criminalității în rândurile copiilor devine tot mai acută. In fond, noi suntem înfrânți în combaterea criminalității în rândurile copiilor.

Hendrickson a arătat că în perioada 1948 — 1953, numărul copiilor infractori, dați în judecată, a crescut cu aproximativ 30 la sută. Copii și adolescenți sunt implicați din ce în ce mai des în infracțiuni ca furturi prin spargere, atacuri, folosirea de narcotice și chiar asasinate. Un număr tot mai mare de copii fac parte din bande de hoți. „Criminalitatea în rândurile copiilor, a arătat Hendrickson, dovedește în mod incontestabil că ceva nu este în ordine în viața copiilor... In America de astăzi există numeroși factori care împiedică viața echilibrată și satisfăcătoare a familiei și societății". Hendrickson a arătat că „din cauza situației internaționale încordate, tineretul de azi nu poate avea încredere că va reuși să-și însușească studii superioare, că va reuși să aibe o ocupație sau profesie, el nu-și poate face planuri în ce privește făurirea unui cămin și a unei familii".

Potrivit datelor deținute de subcomisie, a declarat Hendrickson, „noi, ca societate, nu suntem în stare să elaborăm și să traducem în viață legile necesare pentru a feri pe copii să comită infracțiuni. Noi n'am reușit nici măcar să creem un aparat necesar pentru a acorda ajutor copiilor căzuți în nenorocire".

Cultură fizică și sport

Succesul sportivilor români peste hotare

BRUXELLES 18 (Agerpres). — Duminică seara au luat sfârșit în sala Stadium din Bruxelles, campionatele internaționale de tenis de masă ale Belgiei, la care au participat jucători și jucătoare din Austria, Anglia, Belgia, Franța, Suedia, R.P.R. și alte țări.

La această competiție, reprezentanții R.P.R., și în special tânărul jucător Tiberiu Harasztoși, în vârstă de 19 ani, au obținut un mare succes. Ei au cucerit 3 titluri de campioni internaționali ai Belgiei, din cele 5 puse în joc. In urma acestor victorii, în clasamentul general pe țări, echipa R.P.R. a ocupat primul loc, înaintea echipei Angliei, câștigând cupa de cristal.

Titlul de campion internațional la proba de dublu bărbați a fost câștigat de cuplul Toma Reiter și Tiberiu Harasztoși (R.P.R.), care a învins în finala cu scorul de 3-2 (15-21; 21-14; 23-21; 20-22; 21-17), perechea Craigie, Wenner (Anglia). Finala probei de dublu femei a adus la masa de joc perechile A. Rozeanu, Ella Zeller (R.P.R.) și Trude Pritzl, Linda Wertl (Austria). Jucătoarele din R.P.R. au obținut victoria cu 3-1 (21-15; 21-11; 13-21; 21-7). In finala probei de dublu mixt cuplul A. Rozeanu, Harasztoși a repurtat cea de a treia victorie pentru culorile noastre sportive. Ei au întrecut cu 3-0 (21-19; 23-21; 21-5) pe reprezentanții Angliei, Haydon și Wenner.

O admirabilă comportare a avut în proba de simplu bărbați, jucătorul Tiberiu Harasztoși, care a reușit să învingă în sferturile de finală pe experimentatul jucător francez, Roothoft, recentul câștigător al turneului internațional dela Paris, iar în semifinale pe austriecul Bednar. Finala probei de simplu bărbați a avut loc între Harasztoși și suedezul Flisberg, unul din cei mai valoroși jucători din lume, care a reușit în acest an să obțină o serie de categorice victorii în fața foștilor campioni mondiali englezi Bergman și Leach. Deși învins după o luptă dârză, în care învingătorul a fost cunoscut deabia după disputarea a cinci seturi, Harasztoși a lăsat o impresie deosebită datorită jocului variat și puterii sale de luptă. Primele două seturi au fost cucerite de reprezentantul nostru cu 21-19 și 21-9. In continuare, Flisberg a reușit datorită experienței sale și unor mari eforturi, să obțină victoria finală cu scorul de 3-2.

Ca și la turneul internațional dela Paris desfășurat acum câteva zile, în finala probei de simplu femei s'au calificat Angelica Rozeanu (R.P.R.) și Linda Wertl (Austria). A învins Linda Wertl cu 3-2 (21-18; 6-21; 14-21; 25-23; 21-19).

★

CAIRO 18 (Agerpres). — Etapa 8-a a turului ciclist al Egiptului, desfășurată între Suez și Port Said a fost cea mai lungă de până acum, măsurând 177 km. Timpul a fost din nou rece și vântul a influențat mult desfășurarea cursei. Această etapă s'a caracterizat prin acțiunile de evadare ale cicliștilor danezi și români, care au fost oprite însă de cicliștii belgieni, dornici să-și consolideze poziția în clasament. Ei au reușit aceasta și la Port Said, Cauter și Meenen au sosit cu un avans de peste 2 minute față de pluton. Nicolae Maxim a fost pe primul plan al cursei și s'a clasat pe locul 9 într'un pluton cu cicliștii francezi și danezi. El a urcat trei locuri în clasamentul general individual.

Ca în majoritatea etapelor desfășurate până acum, o coincidență a făcut ca Marin Niculescu să sosească din nou cu belgianul Van Schilsy.

Campionatele mondiale de patinaj

Succese deosebite repurtate de sportivii sovietici

SANHAI 18 (Agerpres). — După cum se anunță din Tokio, la 17 ianuarie, în cadrul campionatelor mondiale de patinaj viteză s'au disputat probele de 1500 și 10.000 m. In cursa de 1500 m. cel mai bun rezultat a fost obținut de patinatorul sovietic Boris Silcov 2'22"3/10. Pe locurile următoare s'au clasat Evghenii Grișin (U.R.S.S.) și Aas (Norvegia) ambii cu rezultatul de 2'24"1/10, Oleg Goncearenco (U.R.S.S.) 2'24"9/10, Merculov (U.R.S.S.) 2'25"5/10 și alții.

O nouă victorie au înregistrat patinatorii sovietici și în cursa de 10.000 m. Pe primul loc s'a clasat Oleg Goncearenco (U.R.S.S.) cu timpul de 17'38"7/10. El a fost urmat de Andersen (Norvegia) 17'41", Boris Silcov (U.R.S.S.) 18'01"4/10, Erikson (Suedia) 18'14"2/10, Sacunenco (U.R.S.S.) 18'18"9/10, Merculov (U.R.S.S.) 18' 21"2/10 și alții.

Astfel toate cele 4 probe ale competiției au fost câștigate de patinatorii sovietici.

★

SANHAI 18 (Agerpres) TASS transmite: După cum se anunță din Tokio, la 17 ianuarie au luat sfârșit campionatele mondiale de patinaj viteză care s'au disputat în localitatea Sapporo (Japonia). După însumarea punctelor realizate de fiecare sportiv, titlul de campion mondial absolut pe anul 1954 a fost cucerit de sportivul sovietic Boris Silcov.

După terminarea cursei de 10.000 m., a avut loc solemnitatea înmânării cununii de lauri noului campion mondial. In sunetele Imnului de Stat al U.R.S.S., pe pavilionul central a fost ridicat drapelul Uniunii Sovietice. In aplauzele numeroșilor spectatori, purtând cununa de lauri, Boris Silcov a făcut pe pista de gheață tradiționalul tur de onoare al învingătorului. El a apărut apoi împreună cu patinatorii sovietici Oleg Goncearenco și Evghenii Grișin care s'au clasat pe locurile doi și trei. Boris Silcov a rostit o scurtă cuvântare, la sfârșitul căreia sportivii norvegieni Andersen și Martinsen s'au apropiat de el și l-au felicitat. In aplauzele celor prezenți, ținându-se de mâini, cei trei patinatori au părăsit pista de gheață.



Tânărul Boris Șilcov — reprezentantul școlii sovietice de patinaj — este noul campion mondial absolut la patinaj viteză din acest an.

In clasamentul general primele trei locuri au fost cucerite de patinatorii sovietici Boris Silcov cu 197,463 puncte, Oleg Goncearenco-198,225 puncte și Evghenii Grișin-200,353 puncte. Pe următoarele locuri s'au clasat Erikson (Suedia)-200,652 puncte, Sacunenco (U.R.S.S.)-200,738 puncte. Campionul mondial pe anul 1951 și 1952, norvegianul Andersen a ocupat locul 6, cu 200,933 puncte.

Campionatul de șah al U. R. S. S.

CHIEV 18 (Agerpres) TASS transmite: — La 16 ianuarie s'au jucat partidele din runda 6-a a finalei celui de al XXI-lea campionat de șah al U.R.S.S.

Cu un mare interes au urmărit spectatorii partida dintre Ilivițchi și Socolschi. S'a jucat deschiderea olandeză. Până la mutarea 22-a, pe tablă s'a schimbat numai un pion. După aceea Socolschi a înaintat cu pionii și a lansat un atac asupra regelui alb. Ilivițchi s'a apărat însă excelent și printr'un frumos sacrificiu de damă a preluat inițiativa, creind serioase amenințări. Pentru a se apăra de mat, negrul a fost nevoit să dea dama înapoi și partida s' terminat cu victoria lui Ilivițchi.

Cu remiză s'au terminat partidele: Corcinoi-Petrosian, Lisițân-Taimanov, Flohr-Lilienthal și Bannic-Furman. Partidele Holmov-Gheller și Averbach-Suetin s'au întrerupt cu avantaj de partea albului. In partidele Ragozin-Livșin și Samcovici-Borisenco, la întrerupere avantajul este de partea negrelor. Intr'o poziție egală s'a întrerupt partida Nejmetdinov-Bâvșev.

După 6 runde, în clasament continuă să conducă Furman, cu $4^{1}/_{2}$ puncte, urmat de Ilivițchi, Corcinoi și Petrosian, cu câte 4 puncte fiecare.

La 17 ianuarie s'au disputat partidele din runda a 7-a a celui de al XXI-lea campionat de șah al Uniunii Sovietice.

Bâvșev a câștigat la Lisițin, Averbach la Gheller, și Nejmetdinov la Lilienthal. Foarte tăioasă a fost partida dintre Furman și Corcinoi. Corcinoi a ales apărarea Grünfeld, pe care a folosit-o cu succes în acest turneu. La mutarea 12-a, negrul a sacrificat pe neașteptate un cal. Furman a acceptat sacrificiul, dar în scurt timp a fost nevoit să cedeze la rândul lui un cal. Ambii jucători au intrat în criză de timp și au căzut de acord asupra remizei, după 32 de mutări.

Tot cu remiză s'au terminat partidele Suetin-Ragozin și Livșin-Ilivițchi. Celelalte partide s'au întrerupt.

După 7 runde, în clasament continuă să conducă maestrul Furman din Leningrad cu 5 puncte urmat de Corcinoi cu $4^{1}/_{2}$ puncte.

Noutăți sportive

Duminecă s'a desfășurat la Zürich, în fața a peste 12.000 de spectatori, a doua întâlnire internațională de hochei pe gheață dintre echipele reprezentative ale R. Cehoslovace și Elveției. Desfășurând un joc rapid și tehnic, hocheiștii cehoslovaci au repurtat victoria cu scorul de 4-3 (1-0; 3-2; 0-1). Au marcat pentru cehoslovaci Poltera, Pantucek (2) și Rajman.

După cum se știe, prima întâlnire dintre reprezentativele celor două țări care a avut loc zilele trecute la Lausanne a revenit echipei R. Cehoslovace cu scorul de 2-1.

★

TOKIO 18 (Agerpres). In cadrul unei reuniuni a delegaților țărilor care au participat la campionatele mondiale de patinaj dela Sapporo, vicepreședintele Uniunii Internaționale de patinaj, Loftam (Suedia) a anunțat că viitoarele campionate mondiale de patinaj viteză se vor desfășura la 16 și 17 februarie 1955 pe patinoarul Dinamo din Moscova.

★

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

La invitația Direcției centrale pentru cultură fizică și sport de pe lângă Ministerul Sănătății al U.R.S.S., la 16 ianuarie a sosit la Moscova un grup de schiori din R.D. Germană.

Spectacole

MARȚI 19 IANUARIE 1954

TEATRE: Teatrul de Stat de Operă și Balet: Traviata; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Nunta lui Crecinschi; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Matei Millo (Căruța cu paiațe); **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Municipal:** Pădurea; **Tineretului:** Inșir'te mărgărite; **Armatei:** (B-dul G-ral Magheru): De partea cealaltă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Titanic vals; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Nepoții gornistului; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Fără mănuși; **Teatrul Evreesc de Stat:** Cismarul cel isteț.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușacov seria II-a), **Republica, Maxim Gorchi, Miorița:** Africa, (seria II-a); **București:** Bătălia din golful Caliacra (Amiralul Ușacov, seria I-a); **Infrățirea între popoare:** Aventură la castel; **Elena Pavel:** Lenin în octombrie; **Lumina:** Casa mult visată; **Victoria:** Sadco; **Timpuri noi:** Campionatele internaționale de atletism, jurnal românesc nr. 2, jurnal sovietic nr. 62, Un basm din Taiga; **Gh. Doja:** Cu inimă tânără; **Alex. Popov:** Pagini istorice, **8 Martie:** Soldatul victoriei, (seria II-a); **Vasile Roaită:** Prințesa trufașă; **Cultural:** Călin vulturul; **Grivița:** Trei povestiri; **Const. David:** Neastâmpărații; **Alex. Sahia:** O afacere importantă; **Flacăra:** Dincolo de Dunăre; **T. Vladimirescu:** Călătorie îndepărtată; **Aria:** Soldatul victoriei (seria I-a); **Popular:** Mareșalul Cutuzov; **M. Eminescu:** Anii tinereții, **Moșilor:** Aventurile lui Alioșa Ptițîn; **23 August, 1 Mai:** Fiul mării; **Donca Simo:** Cântărețul stepelor; **Ilie Pintilie:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Alarma; **Volga:** Căpitan la 15 ani; **Libertății:** Revizorul; **N. Bălcescu:** Ianica; **Rahova:** Egor Bulâciov și alții; **Olga Bancic:** Elixirul dragostei.

REDACȚIA: București, Piața Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.